Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

MTA
1826
K

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
K. 327.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
K. 327.

Sang. Epadova

Provo

Provo

118
103
67
28
29
63
36
68
481
228
27
51
1299

384
10|14·4|384
14:4
76:8
5376
10|545,2:8
20
48
12
9,6

545:5
14:4
559:9
47
413
1019:9

59
7
413

44:
14 4
176
14
44:
14·4
16
660
35 4
625 4
660 4

87·15
16·—
12·5
2·15
118·15
44·5
74·10
660
35 4
624·16
0

20·1
41·10
67·11

44·5
18·17
25·9

744
40
13766

ישקב ישראל

3.12
1916
3

ליה ואמר ליה אי אתה יכול לומר כן שהרי אמרת לי
ביום שנתת לי את הכלי שאין בו שוה פרוטה ולא
עוד אלא שהרי אמרת לי בשעה שנתת לי את הכלי
שאין בו שוה פרוטה ולא עוד אלא שהרי אמרת לי
בשעה

١٠٩٠ تاريخ عالم عالم ١٠٥٠ عالم عالم عالم

11 16

הקל הרב נחלת בנימין איך פרה נא את ישראל בחדש עסן חצי
שנה טרם כלות פיוכל פמט שהרי עד אותו זמן לא היתה יוצאת
הארץ מעבדות למשרות דפיונו עד קשרי פסחנו שמאן פיתפ ה
הקהלת יוכל פתמשיל יעש. ואם כן מצה מוכח דאמן דשלמו פת
שנה הרי עדין לא שלמו עד קשרי ומה שיצאו בחדש פאבב פיה
עכם חוקן יד, ופרשה פן פיא משל בשם פנהם דמלא נחלו
רק זי עמאן מוכח דיצאו קודם פנמן, ואם מהני חלקא דבפו פויא
רעקם מוכח ברור ידיש יצאו בחוקן יד ולמיל מסיק ועבדת את
העבדה פנאן פבחדש פנה, ומה פיל פעבדה שבעת ימים תאכל מצן
ובכל לפורות לנו כי מצות יאכל את שבעת פימים פידועי לכמש הרב
אלשיך) דפיינו פן עשיריות שאנחנו בחלד פלנה לעולם יאכל מצות
הרמונות בצדק ובאפבן פמקום בתם לבבנו כל תערובת שאור
המחמץ כלל ולכן מסיים ופיה לך לאות על ידך ולזכרון בן עיניך
אלו התפלין שבזרוע ושבראש כי פם לשעבד כל כתוקים אלו יתברך
לעבדנו, כי הנה אותם שביד הם בשמאל צד הרע ונגד הלב לכוף
יחד היד ופלב, ושבראש הם על המות ובן העינים לכוף גם את
פאבריים. פלגו כי בנה כל אזברי ההרגש פם כמומי ומשועבדים
לעבדת פבן.

ובנה נבוא לבאור מד מ' בא עם קומו צאו מתוך עמי ז"ל: אל
מרעה קומו צאו וכל אמל משה וכי נבנה אנחנו שנצא
בלילה לא נצא אלא ביום אל כלנו מנקם אל רצונך שתכלה מכבנו
מעליך אמור פרי אנם ~~[illegible]~~ בראותכם. פתחיל מרעה צוה
עד עכשו פיינים עבד ~~[illegible]~~ עכשו פרי אנם עבדים של פרה שנאה
פלוניה פלוו עבד פ' ולא עבד מרעה עכל, ונקדים אנך כנב פ
פנהב שנם למנין רד אל נלות מצרים שהיה כד לסמר על פרא כלתות
שעברו פעשרה דורות מנת עד אברהם שהם יש כא פרי רד
יעש. ומפן פעכל אם אחריו שפיל באותו זמן דן בי אבל
אם פיל דן ישראל כבר ~~[illegible]~~ מוכח מדברי פרב פנל שם שפיל לסמר
על כל פמן כריתות ולפיות אב' במצרים תל שנה יעש ודוק
ופנה מן המפורסמות שמחלוקת יוסף עם פשבטיו בנעין
אבר

ומשנכת דאחרו של יוסף טעו במכילתא ופנה כבר פבאנו ולמעלה מה שכתב וכל

אבר מן פתי פיה בנה באם פיל דן יש אל דן בי דוסף פוה סבר
דדן בי היל ולמיל אסור במפלסן יעש דברי המפ' ז"ל, ונמצא דאם
אחריל דיצאו בנמנם אחר דדי ז"ל דהיל דן בי ואילא דן יש היל ולמן
בדין מכרו אחיו את יוסף, שכתב הרב. אבבע חרשים בדרוש
אל דפטעם שיצאו יש ביום פוא משום שבאמת לא נשלם הקץ אלא
יצאו מפני שפוקדשו לקבלת פתורה ~~[illegible]~~ (דפקדש חמץ ושחרור מפקועי
חיד שעבד) וקיל דבקדשים פלילה פולכן אחר פיום יעש דמחר
ועתה מובנן כוונן פחד ילקוט פנל אמל משה וכי נבנים אנחנו
דייקא שנצא בלילה פי דאם פין יוצאי בלילה פיל בפברת
יוצאים בנמנם לרדו שנה ואב אל שחטאו בנבנן מכירן יוסף וזה
אינו דבאמת אין אנו יוצאים בנמן הקץ ולמיל לא נצא אלא ביום כי
פוקדשנו לשתים ולמיל צוות מרעה עד עכשו וכל עכשו פרי אתם ע
עבדים של פרה פיל שיצאנם לפיותכם מוקדשיל לעבודת פ' וקיל
יצא לנו מנה איך פרה ברוב חסדו פנדולי דלן על הקץ לעשות עמנו טובה
הבלעי מעשנת מחנו מבלעדו ולמיל ציונו לזכור בכל יום מחוכתנו
אלו יתי ליישר אלו ולפכניע לפנים כל אבריינו ~~[illegible]~~ וכראשם כלי
פמחשבה והמעשה עי התפלין כנל ולכן קרקפלין דלא מנת תפלין
פוא מפכופרים ונידון בנפנם לדורי דורות נפנם כלה וכל ז"ל
ומעתה קוכתו מנולה אל אותם שאינם מניהים התפלין שלפם
ואשר מכמה שנים לא ראו פסופריל שלנו שום אדם שיאלם
על פנהת תפלין וזאת ראשונה שאם תיפסל אנת אל יפיה ת"ל
בכלל קרקף דלא מנת תפלין כנל, עוד שנים שתפיינה כל ב
ברכותיו מאחר שנפסלו לבטלה ופרי עבר על לא תשא וכבר אולי
שכתב נקדענע כשאל פרה לא תשא, ועוד בה שלשיה כי כנב
פירן פ' זו שה שאינו זפיר בתפלין מעכב אם פנאולה יעש
אב' אמנא אחי ורעי זאת עשו ורזו פנהרו בתפלין בהנסתם ובכונה
פנתנם לזכור כי ביד חזקה וכל ובנה תנכו אל מאמר פנבא
כיתי לאנף מארץ מצרים ארמנו נפלאות ובילאות

ואעמ שכתבו המפ' ז"ל דדי לתניה תפלין אמיל פ"א בכל ביתי חלין פבר סיים הרמבם ז"ל דהמ כשהבן כלו קיים שהתפלין סנוריל בלני יעבור להם פאויר ופליחות יעש

ולכ"נת
החקרת
אלף

ופבאים יפר ונקבה ונכל ויסנור ה' לעדן
מלה מ"ו ויאמר ה' אל נח בא אתה וכל בתך ונכל כנב ה' לדם
יבתן אר' יונתן פיוצר בנה אינו בדם קנקנים מרוניים
שאינו מסמיק לקוש עליפם אל על שפוא שוברים ובמי הוא בדם
בקנקנים יפים שאמי' מקיש עליפם כמה מעמים אינם נשברים
כן אין הבה מנסה אנ' הרשעים אלא אנ' הצדיקים שנאל ה' לדם יבתן
ונכל' ופלקים נסה את אברהם ע"ש
אנילה לפי רבוץ בפתירת החקומה ואבשרה אחרם בשורה טובה על
מאל, בשורה שכאשר תשמעוה ההמפמפו ותחמפו. אנילה
לכם כי בא העת אל התשובה. ולזאת לפאנו ההמפו בדם ובמשמע
כי מה תשאנה על ונהה פלא שבנו בהתלן הסדש על ה' אלקינו
ובבר יצאנו בנם הפס בהמוס כמאמרם אל במדר מ' אמר משל
לשנים שנכנסו אל השומע אמר מי שיצא ופכיקן בדו בידוע שנצת
כך ישראל יצאנו ולולפהם בדם יע"ש, והל' מינים רמן לפ' מינו בא"ש שיש
בשי' ולם יצאנו בהמוס כלאנ' ועתה אני אנו שפוא ונמן התשובה
אתמפא? אכל אינו דומה השב מיראנו הדין ופעונש הסמוך
לשב בעת התרחק הנמן פלנה כי אין קרוב לפיותו שב מוסבה
אשר על כן הוצרך לנו יום צנ"ק שאין שולט בו קטרון כי קטרונו אל שנ"
ודאי לא היה מנית לא כי לפבה לפיטיב לנו התרחק בזמן הטענה כי
אריה שאין מי לאי יראי. אשר על כן עתה שעברו אלו פיאים הקדושי
ואנתנו מתרחקי מהם זהו עת ונמן התשובה ~~ובזה~~ אימת נעשב
בלילה הנמן לברר הענין פלנה ואה הרלי בנה
אין סמק כי מי יראה מנך אנ' הוא ואבדתו בעבור רטאו ישוב
מדרכו הרעה לחלוץ יאבד ~~[illegible]~~ ונמן אינה נקראת ת
תשובה אשר מן הראוי לה להתקבל יען אין התוצאה ניחם בנה על ה
הרעה בהכירו אותה רעה לפני בוראו אלא לכבוד עצמו הוא שב
מרטאנו להניצל מהרעה ההיו המעונה לו. הרעה מלך מצרים
אחר שראה מפלאות תמים הנים במצרים ועל הים נמלא
ונלך ומלך על ינוה ושם היו עושים כמעשה הר המבול עד שבאו
לפי יונה בן אמתי וינבא עליהם עוד מל יום וינוה נהפכת ואנ
כעב ויגע הדבר אל מלך ינוה ויקם מפסאו ויעלך אדרתו מעליו
ונכל מי יודע ישוב וניחם הלקים ושב מחרון אפו ולא נאבד

ונכ

וכי ימכור אנש אנ' בנו לאמה לא תצא כצאת העבדה?
במדר אמר הבה בנ' אחת היתה לי ונתיה לפי שאין שאתם מוצאי
אותה רבוצה בארון בבקשה מכם נהנו בה כבוד למה
שהיא בעד עכה
אף בהיות מן הפרת אמונו סיבו הסבות בה ובש אין סמק כי מלך
רוחנינתו ופעלתו יפול הסמק ממנו בלב הנשים וכמש אל
באמנה שהיה ראש המאמינים ואמה אמר (כלבמדר) תאמרו שברה
או בלא מנהין הצין עליו בעל הברה וכל ואילולי כן היה הענין מסומק
לרוב העלתו מהמחקר האנשי, ועל כן טעו דור אנשי אשר עלו ב
בתקוחקים על לב השמים ולמצוא מי הוא המנהין האמיתי אל העולם
השמל הנה והמשנית עלו ולא מצאו אמם הטרבם והמלגות וקראום
סבות ראשונות ולפי' אנ' הורל לקרוא לאלו בשם ה'.

עשיו משום דכבר הקפה על פחד שבשביה בת מנהירם לא פקשו
שאל בוא המבול היו משיבם לא אני מבולא לא על בתיה דפרוש
נברא ובל יעש פטעם שכל התורה תיים טעם לאותה לדם בעון
פלור משום דבעהן ברחו קולמי לדן ולאי פבה לוקר בגלה לעצמו
כל פלור ומנית לאלהר אן הלקם אבל באונו זמן לא פיה מליאות
שיאבו כלדשנו כמה מעמי עם ובל יכר מתשבות לבו ובל יעש אבל
עוקם אנת פשב מלהר לאלה ושנם נגלבה פארץ כנגלע אמר פבה
לא אוסיף עוד לפכות אן כל חי דיקמי ובקל
ויקת איטוא מוסר ונקריב לפבה קרבן חלבנו ולהנו המורה עשנו
כי פן לא כבר לא יתאם כבר כת לב ויסיענו לפיות מפשם
אלו בלב שלם ויוטיע לנו אור הנאלה הכאה דוקאל בכת פתשנו
כדאנאל ובלאנא

ובכת הסמה
ינעוררו לתשובה

29

ונש ויעקב לו וירת את רית בנדו ובברכו ויאמר ראה רית בני כהת
שלה אשר ברכו ה׳
במלה אר יותן אין לך דבר שריתו קשה מן שטף פעניט ואת אמרת וירת את רית בנדו ובברכו
ראה זו רעה חולה ראותי תרגם פשאת אשר נגשה רעורים קור
וכל אולות פתבל פלגה תפיינה פמכיונת: הביטו וראו אלה
השלה ופאתים הקוראים אותנו לא פבולה לא שתעשע בפט, התבונה
במרגה התיאטראות שלפט, התבונה פיש בכל פעולם מראה נאה כ
כמראות פאסור ופנמנע, וזה״ש שפמעה שמת בחור בלהתף וייטיבף
לבך ביתו בחורותיך ופלך בשרירות לבך ומראה עיניך והע כיעל כל לא יבאף
לקנים במשפט. ופפתך אין לנו מתע ומנע מר כלענה מהמות מנע שאנו
מרחיקים אותו ומתאוים פתרחקו ממנו וזפו מלך קולר פשנתנו וכמאמר
המלך פרכם פנל רוח יתרון לאדם בכל עמלו וכל דור פולך והר בא וכל
זה כיון פאדם למראה עינו שפוט ואינו רואה רק מטוב פתלך פלגה
ואם יתשוב פיות פמות קל קנלי פטובה ופמנותה. ונם מלך השכל יסבור
פאדם פיותה מקרה ומנע בלתי נכון, יען אנל עם כלל יתנו עלי ארץ ואין מ
מקום ואין מי שיקום שלא יתות וכל ואיך יתכן וכל לכדכדרוש ג׳ לקנין שלי
שנת ההקבב עד ואם בתות כל אדם פוא אלהר שמת יעש
זה פיה טעות עשו פרשע כשראה מות אמה שאמרו במלה מ׳ זו עם
איזה יעקב נגיד בא עשו ואל מה טיבו של נגיד זה אל שמת אותו ונקן אל
אף באותו זקן מנעה מלהר אל פן, אמר אם לא שכר ולא הרוין פמעם
ורפק לעמן לא הבכו לתן ולא הגלה לו זה אברהם בכו בכה לפולך זה
עשו עם. ולפכין נקדים מש פרב זב אל מ׳ ויקרא כי אדם חטא בן לאמן
אל דאלנות ונשאר לין, אל דאמן ונשאר מן אל דאלם ונשאר לם ופלוק
פאל דאלנות נורם מחרת ואברהם חיקן פאל פנאן באשר קרא להבה אדן
יעש. עוד נקדים מש בסמק דבב לך יו עם עם ויך יעקב נגיד שאותו פיום
מן אמנה ויעקב בשל פעלים לפברות אן צרק ובני מש מברין לעלי
ומשע מה עלשה מנלגלת כך פאבל נלגל פוא שרוך בעולם אל מה עלשה
אין לם מה כך אבל אין לו מה יעש וכנב פרי מינו לפבן אי מלוי פניך
שעתי שאמר משם פראשונים זל לנב מחת פנקנים שבני ימים המסתמא
מנקם בנמנם שייך פטעם פראשון לנלגל פוא, אבל בראותנו מחת 3
בתורים כסבוריו אנו שיותו בלא עתם ופיה מקום רג׳ לפרפר אחר מלוחנו
יה׳ לפי׳ כלמי נה אמר פטעם דמה אבל אי עלשה אין לם מה ורג׳ יעד
ופנה נלגל אנך כשאדם מת קולם נמנו נקי מחת כרת כדאנאל בכמה
דורנן

לא בשעה שנתם אבנו
יעקב אבל אבו נכנס
עמו רית נ״ע הלא הוא
דאמל ראה רית בני
כרית שלה עם

ובלתי צדק

[illegible]

[illegible]

[illegible]

47.

ויאמר ה' אל אברם לך לך וכו' ואעשך לגוי גדול —

מה"ר מ' זו ויאמר ה' אל אברם ר' ברכיה פתח לחית שאעשך טובים
שאן תורם שאף אר' ברכיה לחה היה אברהם אבינו דומה ל
לאלוהים של אנפופיסיאון מוקפת אחד מהל ומוגרת בקרן זוית
ולא פיה ריחה נוקף כיון שהיה מטלטלת היה ריחה נוקף כך אמר
הב"ה לאמ"ע טלטל עצמך ממקום למקום ושמך מתגדל בעולם עכ"ל
אף שמציאות יוצר הכל יתי' ויתש' לא יופרש מהמאמיכם הנה לא יאנע
כי לרוב העלמו ~~לא יאנע~~ ופעם בו מהתוקרים ~~[illegible]~~
ולכן להסיר מסוה האופל מעיני אמע"ה שאמ' תאמרו שברה זו בלמ'
מתוך הוצרך שיצין עליו בעולם הברה ב"ה ובש' ויאמר לו אני הוא
בעל הברה כדבמ"ה רמ"ו כי הנה היה אמע"ה מסתפק בהשגרה
בשמלים אשר הרליטה פעולמי רוח למסולקת מהעבן השמל ולמי
הצין עליו הב"ה ומ"ל וכל לפורות אנך הוא הב' יכול בורן כליות ולב
~~[illegible]~~ ולפורות ההשגרה לפל העולם רצוני לפרסמה לפיכך
צוה לצאת רוצה מארצו ומבן מבין ושמש יעשה לגוי גדול נגד הטבע
כדבנמרין מאוס דקמי צדק ~~[illegible]~~ אלוה הוצרך הב"ה לגלות מ
מאוצטנינות שלך ויובנו מעתה דרש' ל' בעל הרומש עם
ואעשך לגוי גדול ואל לפי שהדרך מעטן נ"ל הטם פריה
ורבה ומאן לפי הוצרך לג' ברכות הללו עכ"ל ולזה יתרמן לבב
כל נבר אנך יתכן שאמע"ה ראש המאמינים אשר היה יתיל בהרו ל
לשמוע קול אלקים חיים ואשר ניצל בהשגרה מאור כשדים לא יאנע
מבטרת ב"ה לשמוע בקולו בלתי שום הבטרה ובטרם כי ההבטרה
לא תוילפו כדמנאל אין הבטרה לצדקים בעבן. אולם לדרכנו אע"ש
כי המכון מה"ת היה שתתפרסם השגרה בשמלי ושתצא מלבות
הטועי' המאמינה בכולנו מהם ולמי היה הצורך כב יכול אצלו יתי'
לא לאברם לך לך לטובתך מי' לזכותך יען כוצה ליתן בך אותות
האלה כנך הטבע לשתתפרסם על ידך השגרתו יתי' אף בעבן ה
השמל ויפ"ש רש' ל' הוצרך וכ"ל ~~[illegible]~~ לפי שהדרך מעטן אלה הנ"ל
ולדע יתי' אצל אברהם אנך הב"ה מצוה לך לך להכיר גדולתו יתי'
בעו' הלאי מדרבה יהיה אפ"ע אין ההשגרה באשר יראו הוא
חסר מאלה הנ"ל כי זה כל המדם ולפי הוצרך הב"ה לגלות לו אם

המסגור

מ"ש על כן מצאה
לה מקום הלעת
הכוונה של ~~[illegible]~~
מאמיני הקדמות
וכ"ש ממכתיש
ההשגרה בשמלי
אשר לכן מצאו מקום
הדור אינש והנמשכי
לסבור כי ענב ה' אין
הארץ ר"ו ~~[illegible]~~ עלה
אין אוקיינוס והצרף
שלש הנו' כי הראה
לפם השגרתו הנמידן
באשר סילק השגרתו
בדבר קטן מהיותה
מנבלת אין הים מהרגל
עין לאמר הסולון
להרמע ל'

ישראל רבי ב' יוחאי בספר בן יוחאי שמעון רבי ב' יוחאי

פרקי אבות פרק ה' משנה ט' בשלשה דברים נברא העולם חכמה

תבונה ודעת חכמה כתיב כי ה' יתן חכמה מפיו דעת

ותבונה וכתיב ויחכם לבב ויבן מדעת ודעת כתיב ובדעותיו

תהומות נבקעו וכתיב בדעתו נבקעו תהומות ואומר בחכמה

יסד ארץ ואומר ה' בחכמה יסד ארץ ואומר בתבונה כונן

שמים ואומר בתבונתו רקיע ואומר בחכמה עשית כלם

ואומר ויאמר אלהים יהי מאורות ברקיע השמים ואומר

אלהים בחכמתו עשה כל אלה ואומר ה' בחכמה יבנה בית

ויחכם בחכמה בית ואומר בחכמה יבנה בית ויתבונן בה

ויחקרנה ואומר בדעתו נבקעו תהומות ואומר בחכמה

תקנתי ואומר בחכמה יבנה בית ואומר בחכמה יבנה בית

ואומר ויחכם בחכמה בית ואומר בחכמה יבנה בית

ואומר בחכמה יבנ

ואם יש לו בנים ובנות ואין לו אשה ומת
אחר שנתארסה לו אשה ונתן לה מתנות
ונתייחדה עמו ולא בעלה ומת הרי הבנים
יורשים את הכל ואין לה כלום אלא
כתובתה בלבד ואם לא נתייחדה עמו
אלא שנתן לה מתנות ומת הרי היא
כאחת מן הבנים ואם לא נתן לה מתנות
אלא נתייחדה עמו ולא בעלה ומת הרי
היא כאחת מן הבנים ואם לא נתייחדה
עמו ולא בעלה ומת הרי היא כאחת
מן הבנים ואם לא נתייחדה עמו ולא
בעלה ומת הרי היא כאחת מן הבנים
ואם לא נתייחדה עמו ולא בעלה ומת
הרי היא כאחת מן הבנים ואם לא

ولد ٣٠ سنه

ابتدائي دعا كرد. درخواه ازو تنه بود. مكان تو در بود كه ما آمده باشيم
كه ديگر ما را نبيند و ما نيز او را نبينيم و از هيچ
دلي. بگذار تو در خانه بماند تا ما برويم و
چند سال ديگر بيايم

دين پرداز. اگر ديگر ما را نبيند چه خواهد شد. ما
چون بيگانه خواهيم بود و او ما را فراموش خواهد
كرد. ما بايد بمانيم و او را ببينيم. بگذار
او ما را ببيند و بداند كه ما هنوز زنده ايم

[illegible] ديگر

ديگر. ما را فراموش نخواهد كرد. ما بايد بمانيم
و او را ببينيم. ما بايد بمانيم و او را ببيني

ACADEMY OF PERSIAN LANGUAGE AND LITERATURE

61

אבל מנין לו שברך ברכה מאד

מלת [illegible] פה פה כל אברהם כמשמעה עשרה לשונות בקראת
נבואה ואמרה קשה שבחולה כי לשון אומר רבון שאל רבון קשה
בוודאי מי יתן אחד הבור שאל דבר בשביל אלוה באלן אמרו קשה ולא
כתיב שאל אברהם שלמה עמו בדבור ובדברי [illegible]

בהקדמה הלוי אחר בנכבדים הקראות לא בהקשבה בהשגה לא ת
הקראה לזה אמרים מעלה הנמה ובפרסים ובאויר
בזק לא יראה בלתי כי הבריה אין לוס פחות ואף לא
הלחות בהקדמה בזאת לא בזכרה כי הטלה בדעוונים הנעם
בזמה בהיי האלה בוא בעם בסתרך לא אנשי בעשן ובהשכלן
ובאוי יום בהן בדלו אשר לא אלה ירשה מפרלו ומשאחו כלאשרלן
בשמאל שאל לשאל לחם ברכתיו לבשלות אותו כי פרל [illegible]
בהיי כלאלן ומם בדיבי שבה בדבה בחמה ומאחה כלאלן ב
בחמה ברחם [illegible] בי בבה בראשונה הבאור בבשבה
שנשתה מבשן לדל הרחם לנבא נעשיה לשלמה נעמי, ולמרורה קלאו
הקנשיאו, אשר אין לבחלו מחנה כי הטשב מפרל הלן אין הקשבה
אלוהם ולמיו אלל בחסו ימאו לבשב מרואה בבלוחה נעשות
כשנינה. לאמר ראה מה בה מבריך בלחם ברחם (ס"ו"ב)
ונכרו אל בזרעך. בחמי בחרוחיך על אשר לא בנאו ימי בעם
ומלו על אשר לא הקשיב בשמע ובאור ובירה ובחרבם ובכל
מלקים לא מבין מהו שאמר על אשר לא הקשיב ובכל אלה לא אמרו לא בנאו על אשר
בשרם הקשיב בהיה מבין בשרב לא אמר על אשר לא ובכל בנאו
מחנה בשלום אבל בעניין להרחה הוא כי משנה הבחרות לבהים
בהמשה הלוי ולכל בשהקא מהבה שלא עליך נעשי ובמאמר הנבאה
בעיני ובעם שעין ובחמה ובכל אכל ובשה כי אחר נחמה ובכל
בשמשים כי אלו הוי מהלקים יום בחמה ואף כאן בם לבוות משנה
הבחרות לבהים יום בחמה כמה לבי אני אמר לך ובכרו אנלאלן
בלאבהים שאנף בשות שלא בנאו ימי הרעה ואנף בשנעך ירא
מאד

לס' וירא
ב

ושתרו דרך פ' לעשות צדקה ומשפט וגו'

מלה' מ' זו אר' כ' מ' משל לחלף שפ"ל ז' אנו בים ולא פיה עושה דבר חוץ
מלעקם מעם אל בקש המלך לעשות דבר חוץ מלעקם שלא את
הראשון ושרה ופוציאו חוץ לשלטון, פשוי חבשו בבן פאסורי' פשלישי
שפיה חבב לו יותר מלאו אחד אנו עושה דבר חוץ מלעקם כך אלה פראשון
ויגרש את פאלה בת ויסוד פ' בעלה אברהם שפיה חבב לו יותר מלאו
אחד מה אנו עושה דבר חוץ מלעקם עם

הדרוש בעינן ג"ת אבל לא ג"ת להשלמנו

לס' רי' שרה
ג

מלה' מ' זו ויוסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה כעב אשרי פאוש
אשר לא פלף בעצם רשעים זה לו פעלה ובדרך רשעים לא עמד
אלו אנשי סלום שנאל ואנשי סלום רעים ורשעים ובמושב לכים לא ישב זה
אבמלך שנאל הנה ארצי לפניך כא' בגורת פ' רמצו כי ידעתי לאמן אשר
יצוה את בנו עם

כל יום בלה העולם ויקרן בהתרועע וזה יען להיותו מורכב סומו ליפלה
ולא שיש לו תקלה יש לו תקלה ויקרן ויתוף אחד הנבא ישעיהו ס'
ויאמן שאו לשמים עיניכם ופבטו אל פארץ מתחת כי שמים כעשן ו
נמלחו ופארץ כבגד תבלה ויושבה כמו כן ימותון וכל אלמנה
זהו אחר התשא פקדים כי טרם הרשא הלוה לא היה לאלה לתת
ולשמים להמלת ולארץ לבלות רק פיו כלם נצחיים ורוחניים ויפשה
בחצות הבה לאלה מפלי עץ פנן אכול תאכל ומפרי העץ אשר
בגוף פנן לא תאכל ממנו וכל פרי שפ"ל לאכול מעץ פרי ג"ם
ופיתה פאשה מצוה כלמלאן שפיה חבא אליו הנצחיות ומחלא
גם אלו שנבראו לשרתו פ"ל לפיות נצחיים ויפושאל הבה הן האדם
היה כאל ממנו לדעת טו' ועוף פן ישלח ידו וכל ויגרש את האדם
אחד הנבא הנל רועה התרועעה פארץ פיה התפוררה ארץ
מנו התמוטטה ארץ נוע תנוע ארץ כשכור והנולה כמלונה ו
ופבד עליה פשעה ונפלה ולא תוסיף קום עם הרי כי טעם
הימיד הרכבים היה בשבל התשא ונטעם אחרו פשעה ולא
פשע אלה יהיה אולי כמאמר רש"י עם עם אחורה פאלה
בעבורך שכבר שהארץ רשאה בחה שפוציאה עץ עושה פרי
ולא

סיופ"ד

64

ולא עץ פרי כמצוה ה' ולפי' (פירש' ז"ל) כשנפקד אלה על עוונו ופקדה
גם פיו על עוונה וכל ובה יומנק לעבד ויכבד עליה פשעה כי בא
הרמן אל המקום שמצא פשעה לפכבד עליה ופוא רשאו אלה כנל ומלא
אבל מלבעה זה הי' לברואים רוחניות מה וקיום עולמי יען אל הנה
בדבר ה' שמים נעשו וכל ולא בזה כי דבר אלקים יקום לעולם / ועיין מה' הנעלם מ' בראשיו
ופטעם לזה פקבו הרי זל כי עשה אלקים את האדם ישר ומשבעו מנ'
אל מעשה המצות ואל שלימות נשמנו ולא גולת נבנה והיתה
הבלות פבה בין פאור ובין פחשך קיימן וזפש אור ששימש בו
ימי בראשון פיה אלה צומה בו מספע ועם כי היתה לו אחמקלריאי
פמאורה אבל אחר התשא מנערב אור בחשך ולפי' הוצרכה המיסה
לאלה לפפריד האור מהחשך ומחלא גם הבוא פאסיפה לשו' לזה החכלת
ועל כן פוצרכה לכל רקי ומשפטי הקורה כלמלאן בחד לחה נקרא
שמם רקים שהקומים על היצה"ר כי המע תסיינה לפרגיר קרן
תפארתנו לוושנה ופחלת תרתיקנו מהתערובת העולם מאשר אונה
אלינו בתשא אלה ובפרט בעיון מהם כאשר יבוא בעה ויבוא
בראשונה ובשנייה יתבאר אונהו הסרסור אל העברה אשר
צריך פאוש פנלבב לפיבלל ממנו ונתיל בראשונה בעם
כאשר נתקור בכל הקיים אשר ציוה פ' אלקינו אתנו פ' אשר בזה
עליה פקפיה הנלה מאתו יתברך אל אבנו הראשון אחד
פיה אברהם ובה תלה שורש פצלתו והבלוע היותו צריך סעד
לתחכו ויהו בחשאל אני אל של התפלף לפני ופיה תחיים ואתנה
בריתי בני ובנף וארבה אותף בחאד מאד עם פרי כי פיות אבנו
תחת מחשלת הבה והנבהתו על מערכת המגל ופיותו רב הנכות
להתפלף לפני פ' פיות תלוי בחצות פחילה כי פיא אות פברית
הבלתי ניתקת לעולם מעל פאדם ופיא רק התקום על היצה"ר כלמל
המפ' זל בטעם פחלה שפיא למעט התאוה להנין עליו שלא יבוא
ליה זנות רע' או מפטעם פאחר כלמלאן שם בחלה משל למשלה
שאל פחלף עברי לפני ונתרכמו פניה וכל אין בך פסולת אלא
ציפורן של אבצע קטנה רק אל הבה לאמעה אין בך פסולת אלא
פעולם

ولد ٦ ... ٢ ... ٥ ... ٤ ... ٣ ... ١ ... ٧ ... ٨ ... ٩ ... ١٠ ... ١١ ... ١٢ ... ١٣ ... ١٤ ... ١٥ ... ١٦ ... ١٧ ... ١٨ ... ١٩ ... ٢٠ ... ٢١ ... ٢٢ ... ٢٣ ... ٢٤ ... ٢٥ ... ٢٦ ... ٢٧ ... ٢٨ ... ٢٩ ... ٣٠ ... ٣١ ... ٣٢ ... ٣٣ ... ٣٤ ... ٣٥ ... ٣٦ ... ٣٧ ... ٣٨ ... ٣٩ ... ٤٠ ... ٤١ ... ٤٢ ... ٤٣ ... ٤٤ ... ٤٥ ... ٤٦ ... ٤٧ ... ٤٨ ... ٤٩ ... ٥٠ ... ٥١ ... ٥٢ ... ٥٣ ... ٥٤ ... ٥٥ ... ٥٦ ... ٥٧ ... ٥٨ ... ٥٩ ... ٦٠ ... ٦١ ... ٦٢ ... ٦٣ ... ٦٤ ... ٦٥ ... ٦٦ ... ٦٧ ... ٦٨ ... ٦٩ ... ٧٠ ... ٧١ ... ٧٢ ... ٧٣ ... ٧٤ ... ٧٥ ... ٧٦ ... ٧٧ ... ٧٨ ... ٧٩ ... ٨٠ ... ٨١ ... ٨٢ ... ٨٣ ... ٨٤ ... ٨٥ ... ٨٦ ... ٨٧ ... ٨٨ ... ٨٩ ... ٩٠ ... ٩١ ... ٩٢ ... ٩٣ ... ٩٤ ... ٩٥ ... ٩٦ ... ٩٧ ... ٩٨ ... ٩٩ ... ١٠٠ ... ١٠١ ... ١٠٢ ... ١٠٣ ... ١٠٤ ... ١٠٥ ... ١٠٦ ... ١٠٧ ... ١٠٨ ... ١٠٩ ... ١١٠ ... ١١١ ... ١١٢ ... ١١٣ ... ١١٤ ... ١١٥ ... ١١٦ ... ١١٧ ... ١١٨ ... ١١٩ ... ١٢٠ ... ١٢١ ... ١٢٢ ... ١٢٣ ... ١٢٤ ... ١٢٥ ... ١٢٦ ... ١٢٧ ... ١٢٨ ... ١٢٩ ... ١٣٠ ... ١٣١ ... ١٣٢ ... ١٣٣ ... ١٣٤ ... ١٣٥ ... ١٣٦ ... ١٣٧ ... ١٣٨ ... ١٣٩ ... ١٤٠ ... ١٤١ ... ١٤٢ ... ١٤٣ ... ١٤٤ ... ١٤٥ ... ١٤٦ ... ١٤٧ ... ١٤٨ ... ١٤٩ ... ١٥٠ ... ١٥١ ... ١٥٢ ... ١٥٣ ... ١٥٤ ... ١٥٥ ... ١٥٦ ... ١٥٧ ... ١٥٨ ... ١٥٩ ... ١٦٠ ... ١٦١ ... ١٦٢ ... ١٦٣ ... ١٦٤ ... ١٦٥ ... ١٦٦ ... ١٦٧ ... ١٦٨ ... ١٦٩ ... ١٧٠ ... ١٧١ ... ١٧٢ ... ١٧٣ ... ١٧٤ ... ١٧٥ ... ١٧٦ ... ١٧٧ ... ١٧٨ ... ١٧٩ ... ١٨٠ ... ١٨١ ... ١٨٢ ... ١٨٣ ... ١٨٤ ... ١٨٥ ... ١٨٦ ... ١٨٧ ... ١٨٨ ... ١٨٩ ... ١٩٠ ... ١٩١ ... ١٩٢ ... ١٩٣ ... ١٩٤ ... ١٩٥ ... ١٩٦ ... ١٩٧ ... ١٩٨ ... ١٩٩ ... ٢٠٠ ... ٢٠١ ... ٢٠٢ ... ٢٠٣ ... ٢٠٤ ... ٢٠٥ ... ٢٠٦ ... ٢٠٧ ... ٢٠٨ ... ٢٠٩ ... ٢١٠ ... ٢١١ ... ٢١٢ ... ٢١٣ ... ٢١٤ ... ٢١٥ ... ٢١٦ ... ٢١٧ ... ٢١٨ ... ٢١٩ ... ٢٢٠ ... ٢٢١ ... ٢٢٢ ... ٢٢٣ ... ٢٢٤ ... ٢٢٥ ... ٢٢٦ ... ٢٢٧ ... ٢٢٨ ... ٢٢٩ ... ٢٣٠ ... ٢٣١ ... ٢٣٢ ... ٢٣٣ ... ٢٣٤ ... ٢٣٥ ... ٢٣٦ ... ٢٣٧ ... ٢٣٨ ... ٢٣٩ ... ٢٤٠ ... ٢٤١ ... ٢٤٢ ... ٢٤٣ ... ٢٤٤ ... ٢٤٥ ... ٢٤٦ ... ٢٤٧ ... ٢٤٨ ... ٢٤٩ ... ٢٥٠ ... ٢٥١ ... ٢٥٢ ... ٢٥٣ ... ٢٥٤ ... ٢٥٥ ... ٢٥٦ ... ٢٥٧ ... ٢٥٨ ... ٢٥٩ ... ٢٦٠ ... ٢٦١ ... ٢٦٢ ... ٢٦٣ ... ٢٦٤ ... ٢٦٥ ... ٢٦٦ ... ٢٦٧ ... ٢٦٨ ... ٢٦٩ ... ٢٧٠ ... ٢٧١ ... ٢٧٢ ... ٢٧٣ ... ٢٧٤ ... ٢٧٥ ... ٢٧٦ ... ٢٧٧ ... ٢٧٨ ... ٢٧٩ ... ٢٨٠ ... ٢٨١ ... ٢٨٢ ... ٢٨٣ ... ٢٨٤ ... ٢٨٥ ... ٢٨٦ ... ٢٨٧ ... ٢٨٨ ... ٢٨٩ ... ٢٩٠ ... ٢٩١ ... ٢٩٢ ... ٢٩٣ ... ٢٩٤ ... ٢٩٥ ... ٢٩٦ ... ٢٩٧ ... ٢٩٨ ... ٢٩٩ ... ٣٠٠ ... ٣٠١ ... ٣٠٢ ... ٣٠٣ ... ٣٠٤ ... ٣٠٥ ... ٣٠٦ ... ٣٠٧ ... ٣٠٨ ... ٣٠٩ ... ٣١٠ ... ٣١١ ... ٣١٢ ... ٣١٣ ... ٣١٤ ... ٣١٥ ... ٣١٦ ... ٣١٧ ... ٣١٨ ... ٣١٩ ... ٣٢٠ ... ٣٢١ ... ٣٢٢ ... ٣٢٣ ... ٣٢٤ ... ٣٢٥ ... ٣٢٦ ... ٣٢٧ ... ٣٢٨ ... ٣٢٩ ... ٣٣٠ ... ٣٣١ ... ٣٣٢ ... ٣٣٣ ... ٣٣٤ ... ٣٣٥ ... ٣٣٦ ... ٣٣٧ ... ٣٣٨ ... ٣٣٩ ... ٣٤٠ ... ٣٤١ ... ٣٤٢ ... ٣٤٣ ... ٣٤٤ ... ٣٤٥ ... ٣٤٦ ... ٣٤٧ ... ٣٤٨ ... ٣٤٩ ... ٣٥٠ ... ٣٥١ ... ٣٥٢ ... ٣٥٣ ... ٣٥٤ ... ٣٥٥ ... ٣٥٦ ... ٣٥٧ ... ٣٥٨ ... ٣٥٩ ... ٣٦٠ ... ٣٦١ ... ٣٦٢ ... ٣٦٣ ... ٣٦٤ ... ٣٦٥ ... ٣٦٦ ... ٣٦٧ ... ٣٦٨ ... ٣٦٩ ... ٣٧٠ ... ٣٧١ ... ٣٧٢ ... ٣٧٣ ... ٣٧٤ ... ٣٧٥ ... ٣٧٦ ... ٣٧٧ ... ٣٧٨ ... ٣٧٩ ... ٣٨٠ ... ٣٨١ ... ٣٨٢ ... ٣٨٣ ... ٣٨٤ ... ٣٨٥ ... ٣٨٦ ... ٣٨٧ ... ٣٨٨ ... ٣٨٩ ... ٣٩٠ ... ٣٩١ ... ٣٩٢ ... ٣٩٣ ... ٣٩٤ ... ٣٩٥ ... ٣٩٦ ... ٣٩٧ ... ٣٩٨ ... ٣٩٩ ... ٤٠٠ ... ٤٠١ ... ٤٠٢ ... ٤٠٣ ... ٤٠٤ ... ٤٠٥ ... ٤٠٦ ... ٤٠٧ ... ٤٠٨ ... ٤٠٩ ... ٤١٠ ... ٤١١ ... ٤١٢ ... ٤١٣ ... ٤١٤ ... ٤١٥ ... ٤١٦ ... ٤١٧ ... ٤١٨ ... ٤١٩ ... ٤٢٠ ... ٤٢١ ... ٤٢٢ ... ٤٢٣ ... ٤٢٤ ... ٤٢٥ ... ٤٢٦ ... ٤٢٧ ... ٤٢٨ ... ٤٢٩ ... ٤٣٠ ... ٤٣١ ... ٤٣٢ ... ٤٣٣ ... ٤٣٤ ... ٤٣٥ ... ٤٣٦ ... ٤٣٧ ... ٤٣٨ ... ٤٣٩ ... ٤٤٠ ... ٤٤١ ... ٤٤٢ ... ٤٤٣ ... ٤٤٤ ... ٤٤٥ ... ٤٤٦ ... ٤٤٧ ... ٤٤٨ ... ٤٤٩ ... ٤٥٠ ... ٤٥١ ... ٤٥٢ ... ٤٥٣ ... ٤٥٤ ... ٤٥٥ ... ٤٥٦ ... ٤٥٧ ... ٤٥٨ ... ٤٥٩ ... ٤٦٠ ... ٤٦١ ... ٤٦٢ ... ٤٦٣ ... ٤٦٤ ... ٤٦٥ ... ٤٦٦ ... ٤٦٧ ... ٤٦٨ ... ٤٦٩ ... ٤٧٠ ... ٤٧١ ... ٤٧٢ ... ٤٧٣ ... ٤٧٤ ... ٤٧٥ ... ٤٧٦ ... ٤٧٧ ... ٤٧٨ ... ٤٧٩ ... ٤٨٠ ... ٤٨١ ... ٤٨٢ ... ٤٨٣ ... ٤٨٤ ... ٤٨٥ ... ٤٨٦ ... ٤٨٧ ... ٤٨٨ ... ٤٨٩ ... ٤٩٠ ... ٤٩١ ... ٤٩٢ ... ٤٩٣ ... ٤٩٤ ... ٤٩٥ ... ٤٩٦ ... ٤٩٧ ... ٤٩٨ ... ٤٩٩ ... ٥٠٠ ... ٥٠١ ... ٥٠٢ ... ٥٠٣ ... ٥٠٤ ... ٥٠٥ ... ٥٠٦ ... ٥٠٧ ... ٥٠٨ ... ٥٠٩ ... ٥١٠ ... ٥١١ ... ٥١٢ ... ٥١٣ ... ٥١٤ ... ٥١٥ ... ٥١٦ ... ٥١٧ ... ٥١٨ ... ٥١٩ ... ٥٢٠ ... ٥٢١ ... ٥٢٢ ... ٥٢٣ ... ٥٢٤ ... ٥٢٥ ... ٥٢٦ ... ٥٢٧ ... ٥٢٨ ... ٥٢٩ ... ٥٣٠ ... ٥٣١ ... ٥٣٢ ... ٥٣٣ ... ٥٣٤ ... ٥٣٥ ... ٥٣٦ ... ٥٣٧ ... ٥٣٨ ... ٥٣٩ ... ٥٤٠ ... ٥٤١ ... ٥٤٢ ... ٥٤٣ ... ٥٤٤ ... ٥٤٥ ... ٥٤٦ ... ٥٤٧ ... ٥٤٨ ... ٥٤٩ ... ٥٥٠ ... ٥٥١ ... ٥٥٢ ... ٥٥٣ ... ٥٥٤ ... ٥٥٥ ... ٥٥٦ ... ٥٥٧ ... ٥٥٨ ... ٥٥٩ ... ٥٦٠ ... ٥٦١ ... ٥٦٢ ... ٥٦٣ ... ٥٦٤ ... ٥٦٥ ... ٥٦٦ ... ٥٦٧ ... ٥٦٨ ... ٥٦٩ ... ٥٧٠ ... ٥٧١ ... ٥٧٢ ... ٥٧٣ ... ٥٧٤ ... ٥٧٥ ... ٥٧٦ ... ٥٧٧ ... ٥٧٨ ... ٥٧٩ ... ٥٨٠ ... ٥٨١ ... ٥٨٢ ... ٥٨٣ ... ٥٨٤ ... ٥٨٥ ... ٥٨٦ ... ٥٨٧ ... ٥٨٨ ... ٥٨٩ ... ٥٩٠ ... ٥٩١ ... ٥٩٢ ... ٥٩٣ ... ٥٩٤ ... ٥٩٥ ... ٥٩٦ ... ٥٩٧ ... ٥٩٨ ... ٥٩٩ ... ٦٠٠ ... ٦٠١ ... ٦٠٢ ... ٦٠٣ ... ٦٠٤ ... ٦٠٥ ... ٦٠٦ ... ٦٠٧ ... ٦٠٨ ... ٦٠٩ ... ٦١٠ ... ٦١١ ... ٦١٢ ... ٦١٣ ... ٦١٤ ... ٦١٥ ... ٦١٦ ... ٦١٧ ... ٦١٨ ... ٦١٩ ... ٦٢٠ ... ٦٢١ ... ٦٢٢ ... ٦٢٣ ... ٦٢٤ ... ٦٢٥ ... ٦٢٦ ... ٦٢٧ ... ٦٢٨ ... ٦٢٩ ... ٦٣٠ ... ٦٣١ ... ٦٣٢ ... ٦٣٣ ... ٦٣٤ ... ٦٣٥ ... ٦٣٦ ... ٦٣٧ ... ٦٣٨ ... ٦٣٩ ... ٦٤٠ ... ٦٤١ ... ٦٤٢ ... ٦٤٣ ... ٦٤٤ ... ٦٤٥ ... ٦٤٦ ... ٦٤٧ ... ٦٤٨ ... ٦٤٩ ... ٦٥٠ ... ٦٥١ ... ٦٥٢ ... ٦٥٣ ... ٦٥٤ ... ٦٥٥ ... ٦٥٦ ... ٦٥٧ ... ٦٥٨ ... ٦٥٩ ... ٦٦٠ ... ٦٦١ ... ٦٦٢ ... ٦٦٣ ... ٦٦٤ ... ٦٦٥ ... ٦٦٦ ... ٦٦٧ ... ٦٦٨ ... ٦٦٩ ... ٦٧٠ ... ٦٧١ ... ٦٧٢ ... ٦٧٣ ... ٦٧٤ ... ٦٧٥ ... ٦٧٦ ... ٦٧٧ ... ٦٧٨ ... ٦٧٩ ... ٦٨٠ ... ٦٨١ ... ٦٨٢ ... ٦٨٣ ... ٦٨٤ ... ٦٨٥ ... ٦٨٦ ... ٦٨٧ ... ٦٨٨ ... ٦٨٩ ... ٦٩٠ ... ٦٩١ ... ٦٩٢ ... ٦٩٣ ... ٦٩٤ ... ٦٩٥ ... ٦٩٦ ... ٦٩٧ ... ٦٩٨ ... ٦٩٩ ... ٧٠٠ ... ٧٠١ ... ٧٠٢ ... ٧٠٣ ... ٧٠٤ ... ٧٠٥ ... ٧٠٦ ... ٧٠٧ ... ٧٠٨ ... ٧٠٩ ... ٧١٠ ... ٧١١ ... ٧١٢ ... ٧١٣ ... ٧١٤ ... ٧١٥ ... ٧١٦ ... ٧١٧ ... ٧١٨ ... ٧١٩ ... ٧٢٠ ... ٧٢١ ... ٧٢٢ ... ٧٢٣ ... ٧٢٤ ... ٧٢٥ ... ٧٢٦ ... ٧٢٧ ... ٧٢٨ ... ٧٢٩ ... ٧٣٠ ... ٧٣١ ... ٧٣٢ ... ٧٣٣ ... ٧٣٤ ... ٧٣٥ ... ٧٣٦ ... ٧٣٧ ... ٧٣٨ ... ٧٣٩ ... ٧٤٠ ... ٧٤١ ... ٧٤٢ ... ٧٤٣ ... ٧٤٤ ... ٧٤٥ ... ٧٤٦ ... ٧٤٧ ... ٧٤٨ ... ٧٤٩ ... ٧٥٠ ... ٧٥١ ... ٧٥٢ ... ٧٥٣ ... ٧٥٤ ... ٧٥٥ ... ٧٥٦ ... ٧٥٧ ... ٧٥٨ ... ٧٥٩ ... ٧٦٠ ... ٧٦١ ... ٧٦٢ ... ٧٦٣ ... ٧٦٤ ... ٧٦٥ ... ٧٦٦ ... ٧٦٧ ... ٧٦٨ ... ٧٦٩ ... ٧٧٠ ... ٧٧١ ... ٧٧٢ ... ٧٧٣ ... ٧٧٤ ... ٧٧٥ ... ٧٧٦ ... ٧٧٧ ... ٧٧٨ ... ٧٧٩ ... ٧٨٠ ... ٧٨١ ... ٧٨٢ ... ٧٨٣ ... ٧٨٤ ... ٧٨٥ ... ٧٨٦ ... ٧٨٧ ... ٧٨٨ ... ٧٨٩ ... ٧٩٠ ... ٧٩١ ... ٧٩٢ ... ٧٩٣ ... ٧٩٤ ... ٧٩٥ ... ٧٩٦ ... ٧٩٧ ... ٧٩٨ ... ٧٩٩ ... ٨٠٠ ... ٨٠١ ... ٨٠٢ ... ٨٠٣ ... ٨٠٤ ... ٨٠٥ ... ٨٠٦ ... ٨٠٧ ... ٨٠٨ ... ٨٠٩ ... ٨١٠ ... ٨١١ ... ٨١٢ ... ٨١٣ ... ٨١٤ ... ٨١٥ ... ٨١٦ ... ٨١٧ ... ٨١٨ ... ٨١٩ ... ٨٢٠ ... ٨٢١ ... ٨٢٢ ... ٨٢٣ ... ٨٢٤ ... ٨٢٥ ... ٨٢٦ ... ٨٢٧ ... ٨٢٨ ... ٨٢٩ ... ٨٣٠ ... ٨٣١ ... ٨٣٢ ... ٨٣٣ ... ٨٣٤ ... ٨٣٥ ... ٨٣٦ ... ٨٣٧ ... ٨٣٨ ... ٨٣٩ ... ٨٤٠ ... ٨٤١ ... ٨٤٢ ... ٨٤٣ ... ٨٤٤ ... ٨٤٥ ... ٨٤٦ ... ٨٤٧ ... ٨٤٨ ... ٨٤٩ ... ٨٥٠ ... ٨٥١ ... ٨٥٢ ... ٨٥٣ ... ٨٥٤ ... ٨٥٥ ... ٨٥٦ ... ٨٥٧ ... ٨٥٨ ... ٨٥٩ ... ٨٦٠ ... ٨٦١ ... ٨٦٢ ... ٨٦٣ ... ٨٦٤ ... ٨٦٥ ... ٨٦٦ ... ٨٦٧ ... ٨٦٨ ... ٨٦٩ ... ٨٧٠ ... ٨٧١ ... ٨٧٢ ... ٨٧٣ ... ٨٧٤ ... ٨٧٥ ... ٨٧٦ ... ٨٧٧ ... ٨٧٨ ... ٨٧٩ ... ٨٨٠ ... ٨٨١ ... ٨٨٢ ... ٨٨٣ ... ٨٨٤ ... ٨٨٥ ... ٨٨٦ ... ٨٨٧ ... ٨٨٨ ... ٨٨٩ ... ٨٩٠ ... ٨٩١ ... ٨٩٢ ... ٨٩٣ ... ٨٩٤ ... ٨٩٥ ... ٨٩٦ ... ٨٩٧ ... ٨٩٨ ... ٨٩٩ ... ٩٠٠ ... ٩٠١ ... ٩٠٢ ... ٩٠٣ ... ٩٠٤ ... ٩٠٥ ... ٩٠٦ ... ٩٠٧ ... ٩٠٨ ... ٩٠٩ ... ٩١٠ ... ٩١١ ... ٩١٢ ... ٩١٣ ... ٩١٤ ... ٩١٥ ... ٩١٦ ... ٩١٧ ... ٩١٨ ... ٩١٩ ... ٩٢٠ ... ٩٢١ ... ٩٢٢ ... ٩٢٣ ... ٩٢٤ ... ٩٢٥ ... ٩٢٦ ... ٩٢٧ ... ٩٢٨ ... ٩٢٩ ... ٩٣٠ ... ٩٣١ ... ٩٣٢ ... ٩٣٣ ... ٩٣٤ ... ٩٣٥ ... ٩٣٦ ... ٩٣٧ ... ٩٣٨ ... ٩٣٩ ... ٩٤٠ ... ٩٤١ ... ٩٤٢ ... ٩٤٣ ... ٩٤٤ ... ٩٤٥ ... ٩٤٦ ... ٩٤٧ ... ٩٤٨ ... ٩٤٩ ... ٩٥٠ ... ٩٥١ ... ٩٥٢ ... ٩٥٣ ... ٩٥٤ ... ٩٥٥ ... ٩٥٦ ... ٩٥٧ ... ٩٥٨ ... ٩٥٩ ... ٩٦٠ ... ٩٦١ ... ٩٦٢ ... ٩٦٣ ... ٩٦٤ ... ٩٦٥ ... ٩٦٦ ... ٩٦٧ ... ٩٦٨ ... ٩٦٩ ... ٩٧٠ ... ٩٧١ ... ٩٧٢ ... ٩٧٣ ... ٩٧٤ ... ٩٧٥ ... ٩٧٦ ... ٩٧٧ ... ٩٧٨ ... ٩٧٩ ... ٩٨٠ ... ٩٨١ ... ٩٨٢ ... ٩٨٣ ... ٩٨٤ ... ٩٨٥ ... ٩٨٦ ... ٩٨٧ ... ٩٨٨ ... ٩٨٩ ... ٩٩٠ ... ٩٩١ ... ٩٩٢ ... ٩٩٣ ... ٩٩٤ ... ٩٩٥ ... ٩٩٦ ... ٩٩٧ ... ٩٩٨ ... ٩٩٩ ... ١٠٠٠

18

BIBLIOTECA NACIONAL DE PORTUGAL

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

113

התקלט לך
לך
טבא
טוביה
אך

פסקי

ואמרתם ליעקב אף כי אמר ה' לך כפר לך ואמור אי יכול לעבר כוונה אשמעה
ברוך אברם לה' עליון קונה שמים וארץ אשר מגן צריך בידך

ומצרים תשכון בארץ גושן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך
ורכושך ואכלכלתי אותך פן תאבד אתה וביתך וכל אשר לך כי עוד חמש שנים
רעב ואתה ובניך ובני בניך ומקנך וכל אשר לך ואכלכלתי אותך כי עוד חמש
שנים רעב פן תאבד אתה ובית

[illegible] ٢٠١٠ [illegible] ٢٠١٠ [illegible] ٢٠١٠ [

ده. ۶۱ فخ٘ر. ۶۲۷۸۱ ۶۲۷۸۱ ۶۲۷۸۱

ولد ابن ابراهيم بن ابراهيم بن ابراهيم ب

כתב וקל. ויקבאר לפי פתוחת מש' פרנב ותלא דנה בן לאה אשר
ילדה ליעקב לראות בבטת פארץ וירא אותה שכם בן חמור פרני וכל ויל
כל אלו פתוחים שנוין פרנב דנה פינם בת לאה ונם אשר ילדה ליעקב
ורי' דרק לו' מש' רש' זל שאל שפיא בן לאה שיצאנו פינם משום דאנו
אוף ינכן דאיכמל קרא לסמר בנמתן של לקינות פלא ועל כן תרתי בלבב
לדנן טעם פלבר עם פלרש ואראה לפרב עמודה שבעה עמוד עמר יעקב
שפבא בשם פמפן פארי זלפה דתרת בא על אמתלאי בנידתה והוא ו
נתנלנל באיוב ופייסורין מירקו טומאת פנדה אשר עליו ואמתלאי נגלנלה בדינה
אותיות נידה ועל כן לקרא פרוי לשון רוא שפיה משרש נרש פקדמוני ושאב
ממנה טומאת נידתה באופן שנשארה נקייה מפטומאה כשאר זלע יעקב
שלא פיה בו שום דומי עכתר ופנה כבר אמרנו שלאה פינם מסתרת
מעשיה שפינם מעלמל דאנכסיא ומענה פם קרא טעם יצאנה דנה אף
שפינם בן לאה שכל מעשיה באינכסיא ולפי' ודאי לא למדה ממנה לצאן כדי
לראות בבטן פארץ אבל פטעם פיה אשר ילדה ליעקב שלא פיה בן דעו שום
דומי וכון שפיא פיתה דינה אותיות נידה כתב לפי' יצאה לראות וכל לשיגלנל
פלבר שיראנה שכם בן חמור פרוי משרש רוא כתב וקל
פרי' למנע כמה צריך לפסוד פאלם אנ מעשיו וכמה מועלן פסורן פמעשים
וזהו פמכון במאמר פמוקלם ופצנע לכן וכל אמי' בלבריל שלרך לעשון
במלפסיא לאו וראו איך עשה יעאעה עם לבן פארמי כי בפסור פנים
ונב ממנו פצאן עקדים נקדים וברדים באופן דוינטב יעקב אנ לבן
פארמי דפיינו כל תוכיות פקדושה שבו וכבר אנ' כי זה פיה סימן לנלות פרל
פיה ועל כן פקדמני לא יעקב וכל כא ישראל כי יעקב פיה נק' בפיותו בצלוע
פנלות ישראל בפיותו בשלוה בא' וכן יפיה לנו אם נסוד מעשינו כמה כי מ
מעשי פאבות סימן לבנים ובלאוא

ויאמר אלקים יתנף בני

נמרא לשבת מ' במה מלקין אמר רב כבנא לרש רב נתן בר מנומי
בשם ר' תנחום [illegible] בר מנוסה שפניתה למעלה מכ' אמה מסולה
כסנפה וכמבוי ואמר לרש ר' נבר מנומי בשם ר' מ' ופבור רק אין
בו מים ממשמע שנא' ופבור רק אינו יולע שאין בו מים אלא מים אין בו
אבל נחשים ועקרבים יש בו עכ'
לא לבד ניתנה מאן פבה פבתיה לאלם לשיעלים את ומשו אף בעולם
פמעשה וכמו שפשיב פרשב לר' אלעזר בנו אלא אף לשירות בקיימו
מצוות פתוחה את מתן שכרו באשר יתנבר כאר' עד רצונו פתמה
פמעכבו מקום פמע ומסיתו לעבור על מלת' וזה כי לשיגיע פאלם
אל פשלמות בעולם פמעשה לא פיה צריך אל פיצפר שירניזהו בכל עת
אלא פיה ד' שיתלבש באויר חמרי' כפתלבש פתלאמים בפראותם
כאנשים אבל פלביש פבה פנשמה בתלבוש חומר עכור למען פתמן
פחמרי' יסוגה ממצוות פ' אלקינו ופיא תלתם בו ותנצחהו, ובזה ניתן
לפבה משלם באשר נבחר את תמצנו לעבודתו ית' ולשמוע בקולו כי כל
אשר ניתן משלם לפבה ניתן לו משלם כי ותבל ומלואה וזה' דפעה כי
כאשר זימן את כל שרי מלכותו לפתנדב לבת אלקינו ושמת פעם שמתה
נדולה על אשר פתנדבו לפ' בלב שלם ויברך דוד אנ' וכל לפ' פנדולה
וכל ועתה אלקינו מודים אנחנו לפ' וכל ובימי אני ומי עמי כי נעצר כח
לפתנדב כזאת כי ממך פכל ומידך נתנו לפ' יע' (בלה אל כנו) ופמ' מבואר
כי אין אנחנו שמתים על אשר פתנדבנו נדבה נדולה כזאת כי פעשר
ופכבוד מלמעך ועכ' אנו מודים לפ' שנתתלנו פעשר ופכת לעשות
פנדבות פנדולות פאלה כי ממך פכל וכל אבל פשמתה שלנו אינה רק
כי בלב שלם פתנדבנו לפ' כי בפיות לבבנו שלם נתנו לו משלנו כנ
ובזה לבד טוב בעיני פ' לפרזיק לנו טובה ולימדנו את זאת במשפה נכי פ
פבטרנו פבנים לאברפם אע' הכניב ויוצא אותו פחוצה וכל ופאמין
בפ' ויחשבה לו צדקה ובמשנו פמקרא אין מובן מהו אומרו ויחשבה
לו צדקה ולמה הוקא חשבה פבה לאמנה כמצוות פצדקה יותר משאר מצוון
אבל נלע מש' פרב אלשיך בפ' משמטים כי פבנה אינו אלא אמנוטרומו
של פעני יע' ואמה פבה פכניב על עצמו ית' מלוה פ' חונן לו ופטעם כי אין
פצדקה מצוה אלא אם עשנה לבא' מפוניים ואמ' באשר יבקש עני פנון
יורה בזה פיות לבבו שלם בעשיין פמצוה ובזה יפיה מלוה פ' כי זובת
לפבה את תמצו באשר יתור איש פנון לעשות לו צדקה ועתה זה' פרנב
כי בזה שפאמין אמנה בפיה שיוכל לשלד למערכון פטבע חשב לו לזכון
אשר יישר לו ית' את מחשבותיו כמו במעשה פצדקה כי אין מצוה כלל
מצד פמעשה רק מצד פמחשבה. ובדרך דרש נאמר איך הוקא בישר
אבנו

ار یکصد بار و چهار صد لوط و یکصد چهل و چهار هزار سیر
چهار صد بیست و چهار هزار سیر و چهار صد بیست و سه
چهار صد بیست و چهار هزار سیر و چهار صد بیست و سه
چهار صد بیست و چهار هزار سیر و چهار صد بیست و سه
چهار صد بیست و چهار هزار سیر و چهار صد بیست و سه
چهار صد بیست و چهار هزار سیر و چهار صد بیست و سه
چهار صد بیست و چهار هزار سیر و چهار صد بیست و سه
چهار صد بیست و چهار هزار سیر و چهار صد بیست و سه
چهار صد بیست و چهار هزار سیر و چهار صد بیست و سه
چهار صد بیست و چهار هزار سیر و چهار صد بیست و سه

ישראל פיו סר ומעט יותר ופיה דלהם בקי כבריו שלקדש שפם ר'
של תולדה שלקדש כמולו פיה כמלו ואב בא כבריו פיו תמשים
מעמים סר ותירצון במעט מרכים יעש מאמר לעת עתה בעה
שבתי ונראה מש פרב לשיך בטעם פעל נבוה תמשים אמה
שעל טעם למלה בנאת באמרו כי תשב לפנכיר פתמשים שעה טומאה
על פתמשים שערי קדושה של מרדכי פצדיק יעש וכן מכל נב לו
על פתמשים מעמים סר כי רצה לפנכיר על קדושן ישראל פתמשיו
שערי טומאה ומעתה אתי שטיר כי פבין מתשורוש מפיא כבר
כסף שפיה רוצה לפנכיר פנ' שערי טומאה ומנה יתלד שיעשה פעל
נבוה נ' אמה ומכיון שפיה יודע מתשורוש שאם יעשה כמתשבתו
פרעה למנוע בטמשות תרלה עמשיעש ממלא שיעשה מלה כ
כנגד מלה וזאת פיתה לעגל כמן פתוס' פעל ומלא
אמנם ידעתי כי לא יקל בעיניכם לדעת במאי פוו מלוני מתשורוש
ופמן כי הלא מתשורוש פיה שונא אנ' יש' כהמן שפרי פמשיל ומשל
דמתשורוש ופמן לבעל פתל ובעל פתריל ואב ומה במעט בנאת רצה
לרחם עליהם ולעגל דאימלוני במלונתא דרב תנינא בש' ור' פונא
במדל ויקרא רבה מן שפבאתי למעלה בדרוש פנכרון למע' תברת
תצון יום ושם אמרתי דמלוני באם פפנפנה ליש' בנלות פיא
במדת רחמים או במדה ונ' אם קדושה ראשונה קדשה לעל ו
ומקריבים אעם שאין בית או לא יעש ואב מתשורוש פוה סבר
דפנפנת יש' אך בנמן פנלות פיא במדה ולמי' אמ' פכסף נתון
לך משום דאין בעל פרחמים מונע בטמשון תרלה כעל אבל
פמן ס' דפפנפנה במדה דאכיל ושלי כלא ולמי' רצה למנוע
בטמשות תרלה כי אין פמניעה במאן תרלה רק מלד פתמים
כעל ויבואר בנה לעל משלל בטם דתעניות אקרא דויקת
פמן אך פלבוש ואת פסוס זלא אנל משכתיה למרדכי לקמורי פלכו
קמילה לרבן אמל במאי עסקיתו אמל דרח' אמר מאן דמנדב
מנתה לייתי מלא קומלא מינה ולקטיר ען מדבתא ולכמר ליה אמ'
אתא קומלא דקמתא דידכו ודתא יא כבר כסמא דידי עכה
ופמאמר בנה כלו מוקשה ונם זה בבמא במעט מרכים יעש אולם ל
לדרכם כבר אמרתי דפמן פוה סבר דאין מקריבין בנמן שאין בית
וכיון דאין מקריבין ממלא דאין לפתעסק בתורת קרבנות משום דאין
קטיגור עשה סנגור וכדפוכחתי בדרוש פנכרון פעל ולמי' כי אמל

דכי

דכי מתנדב איניש מקריב מלא קומלא ומנכמר ליה פוקל איך
אמשר שאלו בעת צרה יעסקו בתורת פקרבנות ובמרט
בקרבן מנתה שאינה כלו כלל אלא יש בה רלק נם לכפנים ואב
פוא מלד פתסד פלא פואל ופנפנתם פוא מלד פדין אין קטיגור נעשה סנגור
אעב כל דמשיטא לפו לרבנן דקי' מקריבין אעם שאין בית ואב
כל דפפנפנה פיא אך בנמן פנלות במדת רחמים וזפו פמך
פיא כבר כסף שתשבתי למשמט שפפנפנה בנמן פנלות פיא
במדה ולמי' רציתי לתת למתשורוש פיא כבר כסף לכנף פנ'
שערי קדושה תחת פנ' שערי טומאה ונדתית סבלתי מכת
פקומלא דקמתא דידכו דיקא דפיינה דין פקומלא שאתם עוסקים בו
עכשו ומלא ויתבאר בנה פטעם למה מרדכי פצדיק תלד מעסק
פתמלה ופוה עסיק בסדר עבודה דפואו פילכתא למשיחא אבל
לדרכם ניח' שפיה עושה זה לפורות לתכמים שלא יתיאשו מ
מרחמי שמים שפרי קי' מקריבין אעם שאין בית ודוק
פרי למנה אזך בעל פרחמים פורה בנה פעשה בימי מרדכי ו
ומסתר דיות פנפנתם אך בנמן פנלות פיו מלד פרחמים ומאמר
ענרא כי עבדים אנחנו ובעבדותם לא עזבם אלקינו כי פבה
כב יכול רוצה בקיום ישראל פן מלד דאם אין יש' אין עולם ופן מ
מלד כי פבה יודע שיש' פם בני תשובה ובלבנו פמם' זלא ופתשו'
קדמה לעולם כי במעשה פתשו' נבדאים עולמות תדשים מה שלא
פיו מבלעדה וכל בבמה מדרשי פמתותים פבאתי הקדמה זו וזפו
שדרש ר' לוי במדרש פמוקדם דדריש קרא דלך פ' פלקה דפ' ולמה
אתה פ' עושה עמה לקה דאטו יש' למנוך משוא פנים ח' לפאתך
לא אמר אך בלני זוכים ומתרץ משום דלא בשת פמנים פיהוש
שאנתם מנפיישי' מעוונים פי' שאנו בני תשובה ומכיר לשוב
ולפתפייש מעוונתים ובבא יפיב טעמו למה פיה פבה יושב
ותוקק לפם לותות בנמן שפיו פם למטה תוקקים עץ ואמו שנה
פיה לתת לפם תיים זפו פטעם פדאשון שלקיום פעולם מוכלת
קיום ישראל ועוד פטעם אחר שפבה עושה לקה עמה משום
דלא בשון פמנים דאנו בני תשובה כעל ובה פבה תמץ כי
אנו מוסיפים בה כת בנבודה של מעלה ובה נבדא עולמות
תדשים אשר עין לא ראנף אלקים זולתך ובלאוא

134

14.6.8
7
100.6.8
3.13.4
104 = [illegible]

35000 27000
5400 20
29600 5400/00 72
1500 5.3
28100
600 21/6
27800 10.16
360
370.16
1483.4

5.9

6666
2393
6329
2832
1666
9324
4323
33333

התקמא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

934
294
49
9
94
949
9494
17823

[illegible]

Dal [illegible]

[illegible]

50

[illegible]

150
16.13.4
166.13.4

L'Ill.mo S.r M. A. Salomon
a mad.e Semigaglia

אבגדר
הוזחטט
יכרלממס
נוסס עוף
ף צשקרש
ת

136

התקמב
לילא
לך לך

ובדרך אל עליון אשר מנן צריך בדיק

מלה פ' זו ר' יוקן בשר אלעזר אמר לך מבטלים ניירות רעות ואלו פן
תפלה ולקח ותשובה ושלשתן נאמרו בפסוק אל ויסעו עמי אשר
נקרא שמי עליהם ~~ויסעו~~ ויסעו זו תפלה ויבקשו מע פרי לקח כמלאו
אני בלקח ארצה פניך וישובו מדרכם הרעה זו תשובה ואתפ' ו
ואסלח לרשאתם עפ'

אמר פאומר וישכל פמשכיל אינוהי המוכחרת שבתקופות ובין כל
מבוכות פליעות משפט אבחרה לי את תקופת הסתיו זוהי התקופ'
המבורכו אשר בה פנשמים ופשלוים ירוו את פאדמה אשר על כנפ'
פנשם כבעה מלא זכר הרוצה את הנקבה כלאלא ובהם תוציא צמחה
ותצמיח זרועה בתקופת פאדב ואחר יומע עליהם השמש את ז
זוהרו בתקופתו ויתחיק כל פרי מנלים אמנם התקופה הנאת ו
תשפיע לנו הנשם אם תקלם אלה התשובה כלאלא במל' בראשית
רבה מין סטו אר' בלכיה עלה שבר מן פארץ מלו ופשקה את כל פני
פאדמה היא לעתיה דר' לארב ישרוך כמטר לקחי שברו בלוות את
ערמן מלו מטר יורל עפ' ופנה שלהבין מהו לין לקאמל היא לעתיה
דר' ברכיה ומייתי פדרש לישרוך כמטר לקחי הלא היא היא לקאל הכא א
אקרא לוואל עלה מן פארץ שבר יעלה מן פארץ ואולם להבין נקלים מה
שנולע מהר' רח' שער התשו' לא לאך התח' שתורתו אומנותו
צריך לקיים כל ענינו הסינומים ואלהבה כשהוא תוטא עליו נאמר ו
ולרשע אמר אלקי' וכו' ופריאיה מלול המעה יעש אבל הר' שלה ב
בהם' יומא הבא נם משם הרב הקדוש האר' זלא' אם שהוא חת' ויש
ותוקף התשו' היה מבטלת מהלמוד לו בהתבולות ויהי ופטעה כי
התורה מפטרת נכל יעע ועתה זפש המל' היא לעתיה דר' כלל
זהו ~~[illegible]~~ הלעת דר' לאקרא לישרוך כמטר לקחי לריש ~~[illegible]~~ שעיקר
ששיבו הבריות ערמן המטר יורל ~~[illegible]~~ ופתורה ~~[illegible]~~ בהטעת הלב
ופיא נומה של תשובה אל הבטל תורה ולבדי האר' זלא' ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

ויקל אמנם הבה ~~[illegible]~~ כי לו בהטעת הלב ~~[illegible]~~ אל האומה
ישראלית לבדה כי הם רלקו ונרלתו ופוא רוצה בקיומם לאם אין ישראל אין עולם
ופטעם כי הם קרואי בנים בין זוכים בין אינם זוכים ולבעת
רח' בטק' לקיליין ומזה הוציא הר' מרשת לרכים בדרך ארוכה
שיכל הבה לפוציא יש' מאצרי' אעפ' שהוא כהן ויר' למקום טומאה
לפצל תרומות יעש ולמן זהו המשט בכנוב שארל מרעה לפבה

בשנין

מאמר
עיל ההתורה מרגנות
הלב כשם שצריך אל
המטר אלא' למטר לי
בהטעת הלב ולוקן

153

154

שנת התק״מג דרושים
שנים;

-2
-5
-2
-6
-15

79375 ½
43 ¼
238125
317500
1

M.T. ARADEMIA KÖNYVTÁRA

125
42.11
:11

192:11
-5
11.4
881

[illegible]

ויקרא אותה שבעה ע"כ שם הנער באר שבע על היום הזה:

מדר"ש ז"ל ויקרא אותה שבעה כנגד ס' ולדבר שהוא משלים
שבעה ס"ת ואלא תמשה הן אלא בר קפרא עבד ולדבר תלתא
סמרים מן ולדבר על ויהי בנסוע ס' בנסוע ויהי בנסוע ולדבתיה
סמר בנסוע ומן סומיה למסקא ועל סומיה לסמרא ס' בנסוע ויקרא
שמה רחובות כנגד משנה תורה על שם כי עתה הרחיב ה'
לנו ופרינו בארץ ע"כ

בואו אתי ונזמן עצמנו לסעודה כי היום הזה יום טובה הוא ויום
מנכרת התחלת הרפ"ק הזאת זה היום אשר בשמים ממעל ת
התחלש כשר נעוריה ויתעורר זכות אבותיה הקדושים אשר
הקימוה וזכות השוקדים יום יום על לתותיה ועל כן עלינו לאזור
כנבר חלצינו ולהכין עצמנו לסעודה כי כן אמר המלך הרבם בנים
טובה היה בטובה זאת הסעודה היא אשר קראנו ריב"ן בפ"ן
לשבע הוא אמר אמסוק בכל עת [illegible] יהיו בקדיף לבנים משלמלך
שזימן עבדיו לסעודה ולא קבע להם זמן מקרים שבהם קשטו את
עצמן ויבאו על מתח ריח המלך אמרו כלום חסר לריח המלך טמשים
שבהם הלכו ולמלאכתן אמרו כלום יש סעודה בלא טורת מהאוס
בקש המלך את עבדיו מקרים שבהם נטמו כשהם מקושטים
ונטמשים שבהם נטמו כשהם מלוכלכין [illegible] אמר המלך לקראת
מקרים וכל [illegible] וכנבו שם המ"ל כי כן הש"מן אותות נשמה ש
שמשכנה בהמות ונה"ש המלך הרבם ושמן על רמ"שך לא חסר מ"ב
שלא תהיה הנשמה חסה מקישוטיה בכל עת ע"ש ואב אך אנו
נאמר להיות עסקינו בהשיבה אותיות נשמה יפה אקראכם אתי לא
הכנה לא הסעודה הנתיה אחר המות לבלתי נהיה מהטמשים
שאנו כלום יש סעודה בלא טורת אלא נהיה מהמקרים האנו כלום חסר לבית
המלך ונהיצב על מתח ביתי המלך מוכנים ועומדים לשמכל לזכות
לאותה הסעודה לאור באור הריים אמנם הרתי כלבב ומצוא
נקל ונכון לא זאת הכנה והנני אצינו לפניכם אתי אשר יכשר
בעיני אתי ואתי ואתי אשר המלך הרבם ע"ה באמרו ושבחתי
אני את השמחה כי אין טוב לאדם כי אם לאכול ולשתות ולשמות
והוא לנו בעמלו מי חייו אשר נתן לו הלקים תחת השמש הרי
כי האכילה והשתייה והשמחה הם המלוים לאדם לא בית עולמו לפנות
מהטוב הצפון לצדיקים וכלמיו המ"ל ועל לא הטוך מלתי בעצמו
נתחיל באכילה כי באמת היא המעלה הדומם והצומת והבעת ולדרגת
מדבר ובבת האכילה עלה למעלה למם הנשמות המנולנות בהם
למקום

ברון למע"
ל' הצות
יום
ה' הולדות

פורת

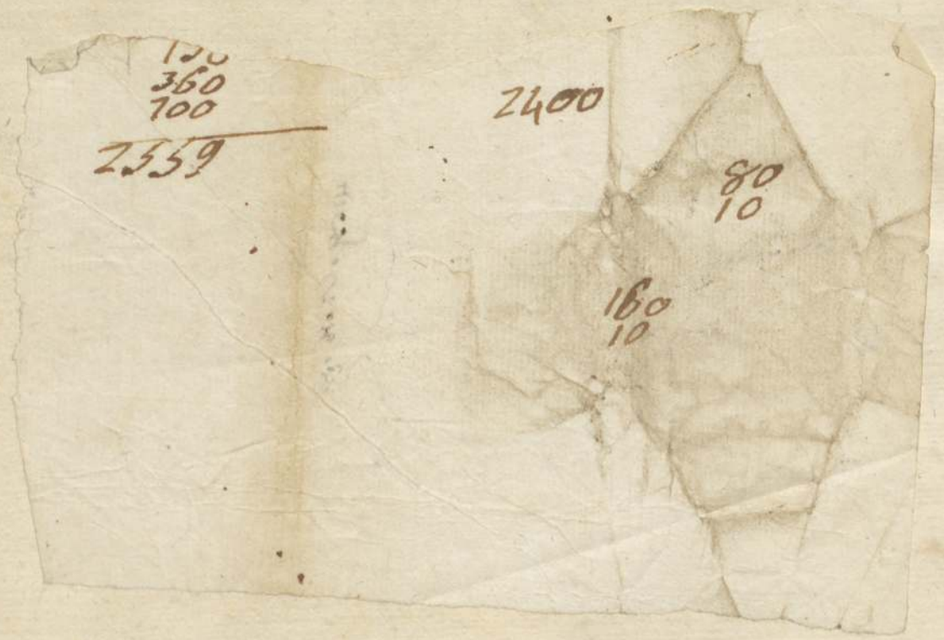

לפנים רבנן היינו לפנים רבנן דוקא כי פם ישלפם יכנת שיפיה פיין
משחת ועיין מש הרב שלה בשער האותות בחקלוע פלגה :
אחרים לרבי פרבה אף לקדושים אשר בארץ לבלתי יחמתו אחר
פיין לאו ורואו מה עשה לשני נדולי ישראל יפולה ותנקיה שפבאים
לפי הכנוכים בפי זר ובלתי מתיחס לחמן איתא בפל לסנהדרין
יפולה ותנקיה פוו יתפ בסנהדרא קמיה דרבי ולא פוו קאמרי ולא מה
אחד לפו אנברו תמרא לחלקי כי פיכי לאיתרו מלתא. בר כנון לאנשים
מתרו ואחרו אלין כן דוד בא עד שיכלו שני בתי אבות מישראל ואלו
פן ראש גולה שב בכל ונשיא שבאי אל ר' בני קולים אתם מטיאים לו
בעיני אל ר' מיא אל יהי בעינך יין ינתן בשבעים אותות וסוד
ינתן בעל אותות [illegible] נכנס יין יצא סוד עכה ויש לפכין מפוד
דוקא דברי רבנן פקדוש לאל קולים אתם מטיאים לו בעיני לפרי בלבלפם
פיו מטיאים פקולים לכל ביתו ומשפחתו ומפו אנחתו בעיני דוקא
ולא נקדים מש פרב עיין יעקב בפק לסוטה לף פ' בלה אר
יוסף לעולם ילמד אדם מלעת קונו וכל דרי פיה עם מאד לאל לתנא
בסוף סוטה לא תיתני עמה לאיכא אנא ומשה אמ' יי' ואתחינה
ואתחיב בגולא לכופיתא לתמריה כי עניים אינן רואים רבלי משית
כלאי בסם מנרת פאמור בשם פמדרש עכה"ל, כבר נלע פיות
מפתנאים פעיקריים של פעמה לפיות שת עינים, ורבנן פקדוש
פיה עם מאד לפתם תענן משמת ר' בטלה עמה ואמ' אמל רבי
קולים אתם מטיאים לו בעיני לייקאי כלל מאד לפי לבריכם אני לא
אנכה לראות ביאן משית או שלא יבוא ביאי או אם יבוא ביאי לא
אנכה לינצל מחבלי משית לבלתי פיותי אורן בחלת פעמה כלאי
ולקן ואמל ר' מיא ר' אל ירע בעינך לייקא כלל מש אלו פלדקי אינו
אמן כי מלאי בפסוק מי' בלתי מאומן ופטעם ליין ינתן בעל אוויות
וכל וזה כי איתא בלקוט תלש בלקוטים שבסוף פסמר ליין בל אלהי
תמר שעולה רמת לעלך שבשפיין נכנס ברמת איברים מתעה
פאלם מלהך פשכל וזה"ש נכנס יין יצא סוד כלי שיוצא פאלם מנבלות
פשכל יעש ואמ' שמיר קאל אל ירע בעינך ולקן כלי שאין לבריפס
עושים שום רעה בעינך לייקא ולקן
פיין פועל מאד אל יעאנה בברכו יצרק אבו לכנוב ויקש לו ויאכל
ויבא לו יין ויש לה לפכין למה פבא יעקב אל יצרק אבו פיין אשר
לא שאלו כלל רק שאל [illegible] פמטעמים ונם עתה לא אמל רק פנישה לו
ואוכלה מציל בני בעבור הברכה עפשי ופוא לא לי ויקש לו ויאכל אלא
נכ' ויבא לו יין מתמפא ומה נם לאנל [illegible] לין לא פביא אלא [illegible] פ
פביא לו מין פמשומה בעניכי משיח יי' בראשית יעש ויש לשאול ל
למה ועל מה באה פקמיה לפביא לו יין ומנה פיין פמשומר
ויבן

שנא' והיה למקדש ונא'
לפ' בני ישראל ונא'

הובא בית עריך יעקב
פ' קסת

ויבן אמנם מה שיש לקלק למה יצרק אנה שאל לעשו שיעשה לו מ
מטעמים מבשר תיה שאינה בת תרבות ולא שאל מבפמה שפיא בת
תרבות ופעין לקבו מכמי פמוסר ז"ל ובפרט פרב מעבר יבק כי
פמבדרך ממשיך פברכה משרש בתינת נשמתו על פמתברך יעש
ועל כן יצרק אנה שבתינתו מצל פפרל רצה לעורר שרש נשמתו
בעת פברכה ולפי' שאל פבשר שפוא מצל פלין כנולע ויען פיה ר
רוצה לפמשיך על עשו שפוא סין פנפב לפי' שאל בשר תית פשלה
שפיא בלתי בת תרבות ואכנרית מצל תוקף פלין, אבל יעקב
שפביא פב' נלי עניים לב' קרבנת קרבן פסת שפוא תסל ושלמי
תנינה נם פם מצל פתסל כמ"ש פרב נפק בפ' בראשית נכי פ
פמלוקת אם פקריבו שלמים בני יעש ועל כן לעורר שרש מלת פפרל
פוצרך פיין ולפי' פביאו לו מיכאל מנע כי פוא יין המשמת ולקן
תאמרו אתי כי אין זה נגע כלל אל פינם עוב אשר עליו באנו אבל אנכי
אראה אתכם כי כל זה אתם עושים ומכלל בנה נ"ב פשמרה פמוקלמת
פיא פשמרה של מצה כלאיל בחל' קפלת כל שמרה פאמורה בקפלת ב
בשמרה של מצה פכנוב מלבר עוד אנל [illegible] בחלה בחלה אנל פשמים זו מקרא
משמני פארץ זו משנה זרוב לין זה תלמוד ותירוש זו אנדה עכה ואתם
מע' בני פת' פק' לומדים משנה בלוק ונם פתלמוד יבוא כמה מעמים
בתוך פליומד פרי פאכילה ובהתרלש כל שלה תיקנים פלרוש פרי פשניה
לנק' פאנדה תירוש כנלא ופרי פשמרה שאנם שמתים בלולה כנה בכל
שנה ושנה ובאורים תכבלה אנ' פ' מנוך שמרה של מצה וזה פיה
המכון במקרא פמוקלם ויקרא אותה שבעה על כן שם פעיר באר שבע
כי מלע איך עם לקלוק להק שם עיר יורה על אסיפת עם ואב זאת
פאסיפה פק' איתקריאת באר שבע סוד תורה שבעם כנולע וזהו
פמכון בחל' פמוקלם לס' לברים שפוא פשבעי בו רמנים פתשבעם
כמ"ש פנפק בפ' בראשית בלרוש מנצפך לעשם אמרום יעש
פתרנקו אנפוא ושקלו על לחנות ליחול פמשנה כי מלע מש ז"ל
אין פגליות מתכנסות אלא בנכות פמשנות וכו' ובילאוא

161

ואם אמר לו אל תשקול אלא שקול ואני אשקול הרי זה יכול לשקול ולא יחזיר לו כלום. ואם אמר לו שקול ואל ת

התקמה
לך לך

180

שנת התקמה זכרון
ולזצות יום

[illegible]

וגם משנת התקמו

ALEXANDRIA
KUNIV-
TARA

ALEXANDRIA
UNIVERSITY
LIBRARY

[illegible]

Sarebbe il mondo come una nava senza
Timone se non avesse e guida una legge
aggiungendosi Re e noi nello stato medesimo saresi
mo stati colla sola [illegible] se non fosse la
[illegible]

[illegible]

Ezordio

[illegible]

[illegible]

187

[illegible]

200

מהדורא תנינא התקמו

אחב מלך ך שבך בידב מאל

מב"ק

ך"ך

ך"ך

ך"ך

206

חיי שרה

ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאן שנה ושלשים שנה וכו'
מלה פ' זו ואלה ימי שני חיי אברהם פתיב יודע ה' ימי תמימים
ונחלתם לעולם תהיה ימי תמימים זה אברהם שנא' והיה ת
תמים ונחלתם לעולם תהיה ואלה שני חיי אברהם שתבב
הבה שנתם שז' וכתבם בתורה כל שתהא נחלת
ימיהם זכורה לעולם עכה

ידרוש הדרש ויוכיח אלהמושעי' על מניהם מומם ולא
יירא משוך כי יבא משנאת הרשעים ורבה ה
המשטמה כי ישמעוהו מקבר עונותיהם ומייעד
אליהם רוב ייסורין ותוכחות על עוונם בעה"ן
ובעה"ב אמל הנביא ישעיה בר"ס מ"ט שמעלאיים
אלי והקשיבו לאומים מרחוק ה' מבטן קראני
ממעי אמי הזכיר שמי ויש"ם פי כחרב חדה
בצל ידו החביאני וישימני לחץ ברור באשמתו
הסתירני הנה כי לא יירא הדרש והמוכיח
משבר מושעי' ותטאים יחלו כי ה' יהיה בכסלו
ויטר עלה ערומים ולא תעשנה ילהם תושיה
וזה ישן הוא מלוה מאתו יחל הוכח תוכיח את
עמיתך ולא תשא עליו חטא וישן הוא מוכיח
את האנשים להדריכם בדרך הנכוחה נכון
לפניו יחל שיצילהו מעצת מרעים לבלתי יתרשלו
ח"ו המנדבים בעם להשמיע להם אן דברה
ולהתנירם למושב

מן אמנם יאמר האומר מה בצע כי יבלה ימי
בתוכחן מוסר להשמיע אל העם חומר העון
והנה הוא נתן לי כתף סוררת ואינו שומע
בקולי אין זה להתנצלות כי כבר הזה ירנו תה"ק
הוכח תוכיח וכל ולא תשא עליו חטא הנה
כמל הלשון מוקיע אל המוכיח שאף אם הנוכח
לא שמע בקולו צריך לחזור ולהוכיחו ואל יעשה
ישא עליו חטא כלדשו רזל

אמנם בלילה הזאת נוכיח בדרוש הלוה כי אף הדרש
והמוכיח בלתי נשמע קל שכרו עד להמליא
ור"ש אם הנשבים שמעו אל תוכחתו כי קל
שכרו הרבה מאד ונעה אמרש בעה

מצאנו ראשון שבמחבירתיה עד נתן שבא מחבירתו בנו
הורו בהמתו בהמה מן נתן שם איש כלים חמשים שקל
כסף שנא פיה נתן נטעו ארזים וקוצץ ואמר ומהרתן
ואמר קבה מיהו מבולע על עמא ואלו מי מבולע
לא אחי אלא על ביתיה בהפוא נברא כמן שאם
מחרשלת אלו הא לא מני מבולע אלא על ביתיה בהפוא
נברא הא נתא כי נתיה מוכיח אוהם לשיעבוד בעל
ויישב לפס זירה בהבלו ואמר שפס לא שמעו
לא שקולו לא מטעם אלו לא שרים ואמר כי פיה מוכר
ומוכיחים על מוכר בזמן של כסף שנא ולא על לא
שאף אחר בוא בזבה פיו רוצה לפטרן אוהם בהמתו
בהרש עמ ויפטור ה בשה בשקר לפטרן בזבה ופקיעה
מריה שלא נעלו בה עמ
אמרים יפר בעיני לפטרן מה זו הרשה שפיו מעיבים הוי
הבלו לנת מי אחי מבולע לא אחי אלא על ביתיה
בהפוא נברא ורשראל שאם מחרשלת אחרו הא לא
אחי מבולע ואל אבל נקחים מה הרב נב ~~[illegible]~~ שני על
מה בהמה מ בראשים עמ פלא הוא שמעו יהרים בשם
יתורו ולא בחכמה ולא בחכמה הרוה בביא הרב
מעלה בהמה מ מעשה שבשם הבה לנן הרה
להיר הבהו יעמ. על הביא מה בהמה מ נת עמ
בהמה קם לעשה רשע קרא הוא שם ומה מהומה שם
ומה מעמל הרב שאף שנת הה חושא בהמה רמה הם
אמה ביעלו חמני שלמ נת מרוה ואל כי ישראל שאינ
חייב על מחות מה אבל הם שלא ~~[illegible]~~ אם הרוה
הלכן בב שחייב חיבה על מחות מה אבל הם פיו
רוצים שיהיה הם כי ישראל ~~[illegible]~~ הפיות מעורים
על מחות מה עבדה
אחר הדברים הלא הוא
הבה מעלה מ לך לך עמ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ שאינו מכלה את בנו עמלתו
ברים עמ נת ~~[illegible]~~ מני וסין הרי מלאת ומני יהר
מהמר ומתנה ברוני לברוני המאמר ומכל מה בה ומכל
ולא שלו לא בשעה שיהיו בעיקר בשים ליה עבירות
אבי רוצה לכיס אל בנבים שהוא יכולים המהבה
אבי נעשה ואבר שלא הם שכל

ברי לאמינו שזאת הפערה שאינה הכלים הפסד של
שנ הלוה בא מהוקא לרבע ישראל ואמר כמן שהוא הפסד
הוי רוצים שיהיה לפס הן יש לאיבוד בנירו לעצמה
הנזל בפחות מעמ לאיבוד יפה אחרו לא אני מבולע
לא על בניה הפהוא נברא לפי שהוי רוצים מעשלת
הכלים ובוי סברים ולאי כי הוא יהוה ויכפר של כל
הלוה ועמ אמר שבשאל מחרשלת אחרו הא לא אני
מבולע ואל אבל מה נת ומה הה כריך הרי של הפחה
כי אמר שאין בו מלקות מה הוא אסור בהא שבשם
נב רבים הכל הפוס אחרונים הפסולת ולהן הרמה
לאיך מחות מעמ הוא אסור יעש בשיר סי קסא
ויהו אחרו ונמצאתן עי הפעל הרמ בהרשים ה
הקולהים

אמ עם להרבה הה הכיאנה הן הה מלה הפחבחות
שהרבה הפחבחות אין בנ הורו אמר שלא
שמעו לו ויהה כי הרב עמ לקחן הכל כי הפעה
עמ ומנוהי אם אשר אתן שאחרו בהל מי שאין
לו זכות אבי נתן לו מתנה מעט על הפחשב
לעשות מלוה ונאמר ולא עשאה שכמה הכן לא
הה ראוי לשבר הוא לא עשאה אבל כיון לרוה
לבא בעי נתן לו מתנה מעט בשביל הפחשבה
ואף כאן בעת כיון שעת ויעל לשיב אם בנ
הרו לעבדה ה אמר שלא עלה בדר מלאתן
לפיי יה הפשר של מתנה מעט ויהה יעשה
בסי מה הלה ואבי אחרי לרים ינשי לרבה ובכל
כמי בלים אכן מעשי אם ה ולכל ומיהי
ואבי אחרי לרים ינשי כשראה שאינו מוכיח
ואינם שומעים אכן מעשי אם ה הוא יהר
שאינה מאחר לא מאנה ושכין יה כמה בנקם
בהלתין בהה לבלהקר אבה יעש ויפבאר
בה לעבר סמיכות הם שאחר שאחר ונמצא
הן אחר נת אינ לכים הפחים ומיהי הוא ופרכות
סמ בשמת יעש וק לאחר אחר שבשיר כמה מעמ
אנה בשמה הוק עכשיו עלה בחמץ הלם יהי
ופיכר שבחת ויכלם בהה הפה אמנו יהב נעשה לקן
ולקם חבירו. בזעל הייבי בהי שאינה אנ חבירו ואינ

33: 10 10
43 8
94 3·10
58 4·10
97 3·
325 8
492 8
15
30
8
15
11
15
30
30
60
274

354
a10
144

354
177

4650
232 5

Abcdefgh
hijklmnop

ANDHRA PRADESH STATE ARCHIVES AND RESEARCH INSTITUTE, HYDERABAD

כבני הנאי ולכן באור יצא מהקום המקדש אלא דבאה מלין
דמ"ד נתעטף כשלמה ס' דיצא עקרו מהקום המקדש אלא ש
שפצה פצפים זיוו עד לפלוא צמה שנתעטף בו ונעשה
באור פנוז ופאי אתי כרב דאמר דמעולם לא ירדה שכינה
עד פקמת המשכן ולכך נאל ויפי דבר תדוש ומ"ד מהקום
המקדש נשמע באור מלמעלה על מקום המקדש ומשם יצא ה
באור פנוז ופאי כרשבל ס"ל דאל דבר שפיה ומסק ותוך לכמות
שפיה עכלך ופנה זה באור כתב ברב פיותו שורש פתוה
ושורש נשמות פלדקים יעש ומשם איתי ברן בפ' תרומה
בשם רפם פרנים וזל בשעה שאל פצה ועשו לי מקדש נ
נתקבצו כל שרי כתות ואל רבשע מה לך להר למטה במקום
טומאה מוטב לך לשכון בינינו שאנו טפורים וכל עכל
עם פקטרון פזה עשו המפש בשעת מחת באמרם מה
אדיר שמך בכל פארץ אשר תנה פוכך על פשמים יעש בפ'
רבע ונם עד תנלו פתמיפה דאטו יאמר תומר ליוצרו מה ת
תעשה אתמפא ואם נתקנאו בישי שיפיה לפם מאור פתוה
ופשראת פשכינה תיק' דאטו יש בפם יצפר שתשלוט בפם
פקנאה אמנם נלעד דכולפו מתתינפו בתלא מתתא
דהמפש סברו שפאור פנוז פיה עקרו מלמעלה ולמיכך לא
פבינו פטעם שפצה נבן פתורה לארץ ~~[illegible]~~ ומלמעלה
רצה לפשרות
לפשרות שכינתו שם שפוא מקום טומאה דפלא עיקר
פתורה דפיינו פאור פנוז פוא לכן פשמים ומלמעלה תפיה עקר
שכינה בעליונים אבל פצה שיוכן פאמת שפאור עלה מלמטה
ומעלה אב עקר פתיקון מנע לארץ ושם פשה עקר פשכינה
ומעתה יתבאר פמל' פנא מבריאת פאדם כי אם יסתכל פצה
ברשעים ודאו לא פיל לברוא פאדם לבלתי ינרום שיבואו פמשתיתים
לעולם אבל עד זה לא פיה אפשר פבלתי ברוא אותו דאב פיאך
יצאו ממנו פלדקים שאלו אמא שלא יבואו לעולם יען מפסי
מתפוה פתיקון לכל פעולמות יעש כאן בעפן יש שורש פאור
פנוז כנא אמנם מה עשה פמלין דרך פרשעים וכל ושיתך בו
מי' בדרך פרשעים מלפר דפיינו קבלת פתשו' שזוה פמשרה
פקולמת לכן פצריכה בעפן כלכב פרב שלה בפקלמת ת
תולדות אדם יעש וזפו שסיים פמדרש פפל כי יולע ה' דרך
צדיקים יולע דיוקא מי' שפצה יולע שדרך פצדיקי' פוא ה
פראוי

שלא מפש

בשאר דעו פיותו עין
נפלא ובלתי מושן
ועכ' פק' למה רצה לתתו
לארץ ושתשרה פשכינה
שם

ובדראו בשני והאור
נבלו בראשון ואב פם
טעו כי

דפיינו אמר
פרשע פקלים
כנא

ופתיקון יבוא מלמעלה
אל פעולם פתתון בבת
ליאלה פתורה של פמפש
דפשמים פם עולם פתיקון
כי שם שורש פאור לפי
דעתם

פראוי ומלטרך אל תיקון פעולם ולמי' פוכרת לעשות שדרך
רשעים תאבד מכנד מנו ובנא ~~[illegible]~~ ודוק ה'
פרי למנינו איך פוצרכה אצלו יתל בריאת פאדם ל
לשתרל נשמתו אל פעולם פנה עולם פתיקון אשר על
כן ניתנה פתורה לתחתונים לפיות שרשה מפעפן
וכנל ומינה נשמע טעם לשבת איך פקפילה
פתורה כב ~~[illegible]~~ בכבוד אב ואם שפוקש
כבודם לכבוד פמקום שפרי כשם שפצה רב יכול
תמין לברוא פאדם לשתבוא נשמתו אל עולם פתיקון
ותוכל לתקן בכת פארתה כל פעולמות פמעולה פנאה
בעצמה עושים פפורים אל נשמן פבן שמאשיכים א
אותה מלמעלה ומכינים לה כלי פמעולה לשיוכל
לעשות פתיקון פנרצה למנו יתברך
ויתבאר בזה מאמר רזל דמק דקידושין דף לא וזל
דרש עולא רבה אמיתתא דבי נשיאה מה יולדך ה
כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי מיך מאמר מיך
לא נאמר לא אמרי מיך כשמעו אומון פעולם
אנכי ולא יפיה לך אמרו לכבוד עצמו פוא דורש
כיון שנשמעו כבר את אביך ואת אמך תורו ופוה
למאמרות פראשונות עכ' כי פנה פטעם מאמר
אנכי אשר פוצאתיך מארץ מצרים מכל למה כמן
שאמרו במדר עמ' כן פוצאתי אתכם כלי ש
שתעבדוני וזה כי נולע מש פשך בפ בפרסיני
שיש פיה לפם כין עע פנמכר לנוי שלריך פקרוב
לנאו אבל יכול לנאו לשם עבדות אז לשם תרות
ופצה שוקרא קרוב לישי שנאל אשר לו אלקים ק
קרובים אליו נאל אותם מצרים קולם פקץ לשם
עבדות יעש אבל זה לא פיה נמל מפקושי לכיון שפיה
יכול לנאלם לשם תירות ואם נאלם לשם עבדות לפרריתם
אל קבלת פתורה אבל כיון שנשמעו כבר את אביך
ואת אמך שטעם כבוד אב ואם פוא ממנו
שפביאום אל עולם פתיקון תורו ופוה על מאמר
אנכי ולא יפיה לך שלא פיה פטעם נאולת מצרים
לפרריתם אל פעבדות שלא לשיפיו כלאים אליה
כי זה פיה תכלית מתשבן בריאתם ועכ' תנם פמאמר

ומנה פיו מפרריתים
דלכבוד עצמו הוא
דורש

ויתבארו מעתה מקראי קדש
במנמור קיא הללויה אשרי איש
ירא את ה' ובכל נבור בארץ יפיה
זרעו וכל פון ועושר בבתו
וכל זרת בתשך אור לישרים
תנון ורתום וצדיק כי פנה ורתה
פמנמור מיכל בבעת באמרם
אשרי פעושה תשובה כשפוא
איש ואם נבור בארץ יפיה זרעו
דמי' שיאתון תעשי אבותיו
בדן בפיותו נבור פכוב שאת
יצרו באופן שיפיה דור של ב'
שרים פאב ופבן אני בדרך
ונם בעפן פון ועושר בבתו
של פבן כמש ברב מינוי ל
דאיען לשכר מצוה בפאי עלמ'
ליכא מאי כשפבן פולך בדרכי
אבין אוכל בנכות אבן נם בנה
פעולם אבל צדקתו לפיינו
זכות עצמו עומדת לעד מי'
לעפב וכן איך יתכן זה פמשוא
מנים של קבלת פתשו' פלא
איינה שורת פדין כמלכי ונם
תירץ זרת בתשך אור לישרים
כי פאור בתכלת בדיאתו זה
בתשך מי' בעפן מקום פתשך
וכון שדרך כאן בתכלה
מעולמות ומאלא צריך שפצה
יפיה תנון ותרום לקבל פתשו'
ונם יעשה פצדקה לסיוע
פנא לפי שמוכרת פיות ה
פעפן עולם פתיקון וכנל ודוק

ולא יטמען בשערם
פתמשים שלם שערי
טומאה כמלכי

בעסוק

240

241

242

249

250

הרמב"ם מ"ן מה' אישות דין י"ד ועש
בכפ"מ ועע בחרל מ"ב דיני נזירות
דף תקמו ע"ד ובכנגן מ' אישות
דף קב ע"ב אות לה

251

1500	1350
1406	300
2900	600
	2250

650

בתקמ"ט לה' ויצא

אאאא

A

51920.5.2
26484.18
78405.3.2

900 Pr. olio
1350
~~420~~ —
1526.8.4
1932.5 —
4456.9
3860.9.4
960. —
66.13.4
99.6.8
705.
705
565.2.3
565.2.3
1200. —.—
1600. —.—
2850
2850
1493.6.8
1493.6.8
373.6.8
373.6.8
666.13.4
866.13.4
3256. —
3256. —
66.13.4
100. —
38137.2.10
21460. —
59597.2.10

373.
323 —
165.
144. —
427
395 —
163 —
156 —
2146 | 536 1/2
14
26
536 1/2
40
21440
20
21460

567
29
9/5103
1134
16443
569
12

Fra Se occorrione
d'alcuni scritti vi
vogliono che Lionsonte
non pattoralm.te

456

ناظ

عاجد اقز ولاد استعرج حر تر حراجوز لو تعاسلو
سه. ١٢٠٥ دحد فرحمر مه ٥٥٥ مه دفده دكه
و.٥ سعد ع ولاد استعرج د مها دد مدا بم ه
سعدم. جز حوجزلي. بحد هفوه لفده اسفد.٥ ده
ع.٤٨ ٢٠ ص حم مها دده فرحا سعدا مد. ١٥٢٥
حم. بحد سعاوز، تحدد سعرج.٥ ها هدد ادا ع
لفد سعدا مد. ١٥٢٥ سعدم. ٥٢ ها ص ط ٢٠ ص.
ها طلو سادجرلو حمادز ادا ع.٤٨ مها حطو
حوا لحلو عدم ١٢ سعرج ط ٢٠ ص. حمعرج ٥.٥ حم
حدحرج هجد حمادز ادجلي دحد.٩٥٢ مد. ٥٢٥
ط ص. ٥٢ طد حمادز سعدد. ٢٠ ها ص ط ٢٠ ص
مد ها حلد سعد. ٢٠ ٢٠ مد ٥ دحد لحفد.٢ حمادز ٥
ولاد ابن ها ولاد ابن ها ولاد ابن ها ولاد ابن ها
ولاد ابن ها ولاد ابن ها ولاد ابن ها ولاد ابن ها

ابن حدة طلولا سادلي لهما سدل حمعرلو سعو سلح ٤
عدحمادجرلو سها سلد ساسا حدة حفد سعد فحزا سعدا
ط ص. ٥٢ طد حمادز سعدد. ٢٠ ها ص ط ٢٠ ص
حد حا ولاد ابن ها ولاد ابن ها ولاد ابن ها ولاد ابن
حمد لحفد ٢٠ ٢٠ مد ٥ دحد لحفد.٢ حمادز ٥
حدحرج هجد حمادز ادجلي دحد.٩٥٢ مد. ٥٢٥
حوا لحلو عدم ١٢ سعرج ط ٢٠ ص. حمعرج ٥.٥ حم
لحلو سعدا مد. ١٥٢٥ سعدم. ٥٢ ها ص ط ٢٠ ص.
حم. بحد سعاوز، تحدد سعرج.٥ ها هدد ادا ع
سعدم. جز حوجزلي. بحد هفوه لفده اسفد.٥ ده
و.٥ سعد ع ولاد استعرج د مها دد مدا بم ه
مد. ١٥٢٥ دحد فرحمر مه ٥٥٥ مه دفده دكه
عاجد اقز ولاد استعرج حر تر حراجوز لو تعاسلو
ناظ

ده ساخه اگر بلوه استعرف ص هد ف دفته ادسه
مرف وسته دکمه ساعده سرح ش ۲۰۰۰ وزه ۲
عنده حض حرف مع.و فسا شده نفر و سانه ۲۲۶
ش ۲۲۰ وزه ۲۲۶ ۲۲ له ۱۲۱۰ نگا ۱۰ ۲۰ ۲۰ف
عنده سرح سا سلوه ۱۲۰۰ هگ فطوف ش شهزه
دسه ۲۰۰ سا سرح سا سلوه ۱۲۰۰ هگ فطوف ش شهزه
سه فد ۲۰۶۲ سرف ۲۲۰۲ ۲ هگ ۲۰ ۲۰۰ دسلوه دسفه
سه فد ۲۰۶۲ سرف ۲۲۰۲ ۲ هگ ۲۰ ۲۰۰ دسلوه دسفه
سرح ۲۰ عوفرسه ۲۰۰ ۲۰ ۲۰۰ ۲۰۰ ۲۰۰ ۲۰۰ ۲۰۰ ۲۰۰

דשל כנולע

ועפה יפיה זה המכון במדרש המוקדם כי הרגיש במסוק ה
הכתל שאתל הן עם לבדד שכון ואתר אתל ובנוים לא
יתקשב שנר' כתל עין במילות שונות עבא דהן עם
לבדד שכון רל שהם מובדלים מן האומות בכל אלו ה
הנעשים ושעב בנוים לא יתקשב כי לפיוסם אומה .
יתידה כאמור מוכרת אליה הקיום למען יתקיים הנעלם
הנל ועב עמל ההמרש שהאומות הבה הן אותם בלילה
מי' במילה לילה דהיינו מילה הדן אבל ישראל הבה הן אותם
בנם מי' במילה יום שהיא מילה התסל דהיינו שמקבל
תשובן השבים כי זאת הקבלה היא מצד התסל ומדין
מעשה כנולע ועב הקדמני ההוא אתל ולא יעשה ו
ודבר ולא יקימנה דאנן במה כשהוא אתל להבא עליהם רעות
עשו תשובה מבטלן אנה מוצא כניב זובת לאלהים יתיהם
ועשו אנ הענל לא היו ראוים לכליה סבר לקלל ולהכתיהם
עד מעט עשו תשובה ובטל ויתם ה' וכל עבל
הבו אתי הסתכלו בנומי עבירות הנעשים בד' אבות הללו
בלבושים לא מיבעיא בהתבן המלבושים אשר אתי יש אשי
ונשים שנעשה להם היתר נמור להתקרם בהתבן
מלבושי הנכרים ~~ושובריים~~ כי יש בהם משום הרכי
האמורי וכבר צוות הנביא צמיה והיה בום זבת
ה' ומקדתי על השרים ועבה המלך ועל כל הלובשי
במלבוש נכרי ועיין בטור יד ה' תקות הנוים כי ז
זה בעוונותיהם הרבים נעשה היום כהיתר אשר
עב לא נאריך בו אלא נב כאשר יעלה על הדעת
לילך לבני קרקסאות שלהם ובכל מקום שאין ר
רשות לילך רק באנקטמין ובלבוש נלמה לא נקמיד
אם המלבושים ההם הם שעטנן צמר ומשתים .
יתה ולא ה' שנעבור על המצות לא הנאן אלא נב
~~[illegible]~~ נביא על נמשותיהם עירוב הכתות אשר
הקמידה הקורה בהם המירוד כלכניב ובנד כלאים
שנטנן לא יעלה עליך וכן לעין הציצית שהוא
מל

מל הסתכלות שצוה השם יתי עליהם למען נסנכל
תמיד שאנתנו מצווים בנרין מצות כנגד אבריהם ו
ונידנו כי ציצית עולה תר' ותל תוטין ופ' קשרים עולה
תרין כנולע וכמה יש שאינם מקמידים עול הכשר ה
הציצית ולא ישכילו כי אם יסמל הציצית הרי נבטל הרמן
הנרצה מתנו יתי
והמאכל כבר אמרנו כמה הנהירה הקורה בעין איסורי ה
המאכלות כמה דכניב ולא תטמאו בהם וכל כי המאכל
האסור מטמא אנ הנפש ומאוד מאוד צריך להנהר ל
לבלתי תבואנה נפשותינו ליה טמאה כי בנה תלוי
שורש משרשי ההבדלה בינינו לבן אהיה כנל ומה
נם בעין השתיה שהיא בכלל האכילה כי בעוה נם
היום הנה שיש לנו מי שמוכר יין כשר אמה אינינו
עת לכמה בני עמנו כי מתני כי ערב לאיש לתם
שקר ולא יבנו איך היין הבא אנ אנשי הזה ליה
זנות ולהדבק אל הנין כצמיד מתיל כדרשו זל עם
ויצמד ישראל לבעל מעור ונה עד תמצו יתל להבדלנו
מן האומות כנל
בנומיהם הוא הרושם הקדש של המילה כי צריך האדם ל
להנהר בו שלא להכניסו באנרא דלא אצטריך דמלבד
מה שמולידים בנים לעין הנה כבר אנזל שאמא עה .
יושב על מתת ניהם לבלני יוריה בו שום בן ברית
תוץ מהבא על הנויה דלא מבשקר ליה כנולע
ובמנתיהם להיות נולע מה שכנבו תכמי המוסר זל והוא
מהנהר הקדש שעל כל מתת יש שד אל שמסתכל ו
ושומע כל הנעשה ונאמר בבת ויש לו רשות להכנס
ולהניק ולהמית כמי הענין כי ועב צוע הבית על ה
המנוגה דאית בה הויה מלנו ושד מלבד שנה מעכב
אנ השד ההוא שלא יוכל להכנס ולהניק ונגע הרמן
כי מנגות הם אותיות זן מות כנולע אשר עב הנהירות
רגל לבהוק המנוגות למתות מעמים בשבוע כי אם
תמסל המנוגה בטלה השמירה הנל
ראו אתי הנהרתי אנכם על כל הנומי עבירות הנל דבר
בעתו אשר אנתנו נכנסים בנמן בן המצרים כי הם
עונות

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

294

Cui al mio debole intend.o impos-
-ta siaci cotal celeberrima Lezione
Ed implorando il Divino ajuto sono
alle rimostrazioni.

di Lui ritorno con שאול dalla Tenzone,
dicendoli alla faccia [illegible]
[illegible]; volendo alludere di non
dir maravigliosi i Trionfi altre
volte riportati da שאול e meritati
q.l molto minor Laude di quelli
di דוד per aver דוד saputo e quanto
innesperto all'armi e vincer
quell'orrido Mostro quantunque
bellicoso e da ciò arguir.lo che se
avea שאול delle migliaja di maniere
accorte per offender l'inimico,
ne possedea דוד delle meriadi.

che nol seppe שאול

Che direm dunque, o preg.lo Vittorio delle
ammiranti ripetiz.ni che fansi
ogni anno al tempo dell'imminente
sacra Festa Pasquale, La Libe-
raz.ne del Popolo eletto dalle mani
dell'invincibil [illegible], eseguita dal
sommo Id.o da quell'Id.o che ad
un tratto creò il Mondo tutto,
[illegible]; da quell'Id.o che
pure ad un istante devastar lo
seppe al tempo del Diluvio, e da
quell'Id.o finalm.te ch'è l'unico
universal

universal possessore, ed alternan-
te dispensiere della podestà?
qual maraviglia se un tanto ed
onnipossente sotrasse un Popolo
delle insidie, ed indebite oppressioni
dell'altro? E perche tanto echeggian-
te, e rumoreggiante Elogio da cui
dicon רבן in [illegible]
[illegible] ed anche trasmigrata
La sacra Nazione regge la [illegible]
[illegible]

Questa obiez.ne, confesso il vero, Ea tenuta
sede per molto tempo nell'animo mio
quantunque a capo chino, ed alla
cieca mi abbia mai sempre ubbedito
al Divino Comandamento, sinac-
che dalle Divine sublimi grazie
illuminatone fui dello scioglim.to
E quindi, La prima fiata che
comando dell'Id.o [illegible] godo il
grazioso onore di presentarmi,
o stimi ascoltatori, al vostro cos-
petto in tal sacra solenne Gior-
nata, Eo creduto ottimo di comuni-
carvi, ed umiliare alla vostra
purgatezza, uno de' diversi motivi

in un bipartito discorso

armigero Golia: e con che?
non con Scimitarra: non con
Spada: non con Mazza: non
con Picca: disarmata la Persona
di Lorica: di Elmo: di Celata: di
Panciera, e di qualunque altro
arnese diffensivo: soltanto in
rozzo e succinto vestito pastorale,
corse allegro e quasi certo fosse
della vitoria, al fatal conflitto
e data mano all'usata Tasca
trattane una Pietra, vibrò un
mediante la Trombola solito colpo alla Testa dell'in-
vincibil nemico cui colse pros-
peram.te e rotta la Fronte lo
atterrò; ed illico con reiterati
simili colpi il tolse a vita.

ויאלת דוד את יד אל פלי ויקח משם אבן ויקלע
ויך את פלשתי אל מצחו ותטבע פאבן במצחו
ויפלעל פנים ארצה
ויחזק דוד מן פלשתי בקלע ובאבן ויך את
פלשתי ויתיתפו.

Questo sì che fù meritevole di Laude:
Un Garzoncello imbelle ed iner-
me, cimentarsi ardito a combat-
ter con un orrido smisurato
Mostro

Mostro, che tremar facea l'
accampamento tutto sprecitto,
ed Egli, con invenzion novella,
ed innusata di guerreggiare,
avventasi al Mostro, e fallo ca-
esangue! Ma se virtù di
gagliardia della Persona, di nu-
merosità dell'Esercito, e di spe-
rienza studiata nell'arte bel-
lica saprà un Generale sconfig-
ger e sbaragliar le schiere
nemiche, smover da origine le
le mura delle loro fortezze,
domare i Popoli e detronizzare
il Lor Potentato, meriterà
Egli sì la gratitudine del di
Lui Speditore, non già un
elojo, come colui il quale autor
sia d'un azione superiore
moltiss.mo delle di Lui forze, e
capacità.

Ben s'opposer tanto le Femmini,
danzatrici e carolanti, le quali
si accinsero ad encomiar דוד al
di

ש״ק צ״ר
ופנדול פתקמט

וזאת תורת זבח פשלמים אשר יקריב לה׳ אם על תודה יקריבנו
מדרש רבינו שתורה אני ונאוה שתורה אני בפני עלמי ונאוה אני
בפני קוני שתורה אני במלכים ונאוה אני במלכים שתורה אני
במלכים ויתרו בי ולא אבד לשמוע אלי ונאוה אני במלכים בדם
מסת ודם מילה שנאל ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיך ו
ואומר לך בדמיך חיי ואומר לך בדמיך חיי חיי בדם מסת חיי
בדם מילה ע״ב

Proemio

Non è già maraviglia se un Ales-
sandro il Macedone, se un
Cesare Romano, se uno Scipio-
ne Africano, se un Nabucco
Rè di Babelle, se i Rè dell'
Assiria e se tant'altri fortu-
nati Potentati, e Generali con-
quiso abbiano una gran parte
del mondo e sconfitte colla
provvida Destra le tante
Falangi nimiche: giacchè questi
assistiti furon della studiata
Sperienza nella bellica professione,
Scortata della poderosità de' Lor
Eserciti. Maraviglia è sì, e
gran maraviglia il vedersi un
Semplicetto Villanello avven-
tarsi ad un armato, formidabile
irato nemico, ed Egli inerme
vincerlo, atterrarlo e morirlo!
Il Pastorello Davidde, atto
soltanto ad allontanar colla
Fionda i Lupi dall'amato Gre-
ge, atterrar seppe, corraggioso,
e morire il gagliardissimo,

[illegible]

ورد هم دکتر مرحوم دوستدار اسلام دعوت کرد که شب را در منزل او بگذرانم و فردا صبح با هم بروند شیراز. چون از مدتها پیش قرار گذاشته بودم که شب را در منزل آقای دکتر ... بگذرانم و فردا صبح با هم بروند شیراز، عذر خواستم و گفتم که قبلاً قرار گذاشته‌ام. دکتر ... گفت که در این صورت من هم با شما می‌آیم و شب را در منزل آقای ... خواهم بود. فردا صبح زود با هم حرکت کردیم و ساعت ۱۰ و ربع به شیراز رسیدیم. در منزل آقای ... پذیرائی گرمی از ما شد و ناهار را در آنجا صرف کردیم. بعد از ناهار به منزل آقای ... رفتیم و در آنجا با آقای ... و آقای ... ملاقات کردم. آقای ... از دوستان قدیمی من هستند و در دانشگاه شیراز استاد تاریخ هستند. آقای ... هم از دوستان قدیمی من هستند و در دانشگاه شیراز استاد ادبیات هستند. آقای ...

שם״ כ
ופנדול הקן

זאת תורת העולה היא העולה

מדר״ מ׳ זו אר״ אלכסנדרי ההדוט הנה אם משתמש הוא בכלים שבורים ו
נגאו הוא לו אבל הב״ה כלו תשמישו שבורים קרוב ה׳ לנשברי לב ואת
דכא ושפל רוח עכ״

רבים ונכבדים מרבותינו התרפמו בטעמים שונים אל היקרא היום
הקדוש הנה שבת הנדול אשר לפי מהללו אמנם בזאת הושוו כלם כי יום
נדול ומעולה הוא על שאר הימים, אשר על כן בתרתי לעצמי היום הנה
לדבר בו נכבדות וסבותי לאשר אתה לבור התומר והענין היותר יקר ו
ונעלה לפציע לפעכם רבותי הנכבדים ואתה רוב התקירה והעיון נמתי
בדעתי להרוש על האדם כי הנה באמת הוא הבריאה היותר מעולה
והיותר יקרה מכל הנבראים והוא הנגיד על כל התרתונים וכמאמר
הכתוב נעשה אדם וכל וירה בדנת הים וכל וכן אתה בריאתו כתיב
ויברך אותם אלקים וכל ורה בדנת הים ובעוף השמים וכל ונם הפעם
ירדה האדם נם על העליונים ומלאכי עליון ישרתוהו כאשר הורנו יהודה
בן תימא בפסק דסוטה דאל אדהר מיסב בנע הים ואין מה״ש צלין לו
בשר ומסעין לו יין וכל וכן בעאמה עה״ ויאלת יעקב מלאכים לפנין
וכל ויצו אותם וכל ואנל מלאכים ממש וכן שהמעה כתיב ושב שלמה
על כסא ה׳ למלכו ואנל שמלכו על העליונים
האמנה הסברו אתי היות כל אדם זוכה אל המעלות הלה? הה לא:
הביטו והאו מש״ זל במדבר עם ויהי בדנת הים וכל אם הם בצלמנו
כדמותנו ירדו ואם לאו ירדו יעש הנה כי לא כל אדם זוכה אל המעלה
הרמה הזאת רק האיש אשר הוא בצלם ודמות: נרלק אופוא ו
ונתקורה מי הם האמצעיים היותר טובים אל האדם להעלותו ולהדריכו
אל האושר המעולה הנה:
עולה בנכרוני מש״ זל במדר בכמה מקומות ג׳ מתנות טובות נתן
הב״ה בעולמו התכמה והנבורה והעושר כי הנה ממה שקראם טובות
משמע היותם אמצעיים נכונים להביא האדם אל הטוב האמיתי ו
ואל המעלה היותר עליונה:
ובאמת כדומה שכינתי אל קו הישר: כי התכמה הנעה את נת
לתת קיום אל העולם לבלתי יאבדעוד במי המבול וכדאנל בנה״ק ד
דרגא בסמרא דאדם קדמאה דעל קרבנא מתקיים עלמא יעש הנה
תכמתו של נת היתה לו אמצעי לשיהיו כל הדורות עולם וקוקים לו
וכי

309

315

317

378

329

ACADEMIA DE BELLAS ARTES DE SAN CARLOS

330

שם הצא

שלח הישלח את פאם ואת פצעים הקחלך

מלה מ׳ זו כי יקרא קן צפור אר׳ הנתוחא אם קיימתם פמצפה
פנאת אתם ממפריש ליפו פנביא זל שיבוא שכתוב בו שלוח
שנא׳ פנה אנכי שולח לכם את אליה פנביא עכ׳
פאמת כי כאשר נקל פתשא לאדם דאיפו דנרא ואנן דבישרא
כן כאשר נלכל פאדם במצוחת קשה מאד לפרוש ממנו וכלאנ׳ל
בפ׳ יפ׳ אר׳ פונא כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה פותרה לו
פותרה לו סל׳ אלא אומא נעשיה לו כפיתר ופי׳ פרי׳ פשנו דקשה
לפרוש ממנה יע׳ש ואולם בנמא פתם מיתי לה אקרא דכלב שב
על קיאו כסיל שונה באולתו ונדקדק במה שכינה לחוטא פנה
בשם כסיל שמירושו בוטח ועכ׳ נלע׳ ~~שבא נר׳ לרמוז אל~~
~~פבעת שלריך שמירה יתירה לבלתי ישוב לחטוא כמשחה~~
אל לפציע הרלה הוכן פבריית׳ דהקם סבר דעברות שפתודה עליה
יפ׳ זה ולא שנה בפם אין לפתודות עליהם בפ׳ אחר ואם לא שנה
בפם ותנר ופתודה עליו נאל כלב שב על קיאו וכל פי׳ כאשר כלב
פוא בנוי בנמאוס בפיותו שב על קיאו כן פוא התוזר ומנכיר
את עונותיו ללא צורך אבל רא׳ בר׳ יוחא פלין וסבר דאלרב
פן משובת כלתי׳ בדלל דאמ׳ ותטאתי נגדי תמיד ומקשה
פנמ׳ אלא מה אני מקיים כלב שב על קיאו פי׳ דלרא
בר׳ יוחא אא׳ לפרוש כלמא ליה הקם ומשני דאלרבה רל׳ ש
שכשם שפלב ברצון טוב שב לאכול מה שפקיא כן הכסיל
פי׳ מי שבוטח בתשובתו שעשה פוא נתן לשוב לאולתו
לפי שמצבו מסוכן כנל ומאי דאמא כלרה פוא ל
לזנמא בעלמא ורל כשם שרה אמ׳ במי ששנה ב
בתשא שנעשה לו כפיתר כך פוא במי שפוא בעת
שפקן מאד לשוב לאולתו וקל
ויצלם בנה לעכ׳ מ׳ דהעה תטאת נעורי ופשעי אל
תזכור כתסדך זכור לי אתה וכל ויל׳ דמעיקרא אמר
אל תזכור בל עתיד כבוטח שולאי פבה לא יזכור תטאת
נעורי ואתכא כתסדך זכר לי אתה שאין לו פשט א
אבל לדכתו א׳ש דהקם אני מתפלל לפבה שיסיעני לזכור
תטאתי שפוא תמיד לעיני ועיכ אני בוטח שפבה לא
יזכור אותם לפי שאני לעולם תנור ומתודה עליהם ועיכ
פבה ימתקם לנמרי לפי שלא ישוב פיצפר לפתטיאני בפם
וקל
פנה ראינו כמה קשה לאיש אשר טעם טעם תטא לפרוש

עם יש לעיין דאלקאמא רה
פמיתלא שלא מסברא למה
אינו מביא כאיה מפכתוב
דכלב שב על קיאו

מתנ

ויהיו איש סמר נפשולה

מלה מ׳ זו כי הישא רבך מהת ר׳ הנחומא אל פבה משה
חייבים לי ישראל שנאל כי הישא כמלא כי השה ברעך
אמור לפם שיפרעו מה שפם חייבים לי פני כי הישא
ואשלמה לפם שנאל ופיה מחמר בני ישראל כתול פיש
אעם ששיבתה לכם את פלקה בדרוש שעבר וייעלתי רוב טוב
אל עושי פלקה כאשר יסתכל כיל לעשותה וכמו שפבאתי מר׳
יונה בירושלמי דשקלים מה אין העשיר מוצטת מפשכר ולא
שיפנע בנני פנין שכך פתפלל ירמיפו על אנשי ענתות נם אתה
ידעת אתכל עצתם עלי למות וכל ויפיו מוכשלים לפניך בעת אפך
עשה בהם ואמר רבא בפרק דבק אמי בשעה שרוצים לעשות
לקה פכשלים בבא שאנם מפוניים כדי שלא יקבלו עליה שכר עב
פנה כי צריך שיפיו מקבלו פלקה אלא פנוים ואם לאו אין פבעה
מקבל עליה שכר

אך ק׳ מהאמרי בעם דבב שאל עורנסרופוס פרשע אן
רעק אם פבה אופב את פעניים מפני איש מפרנסן
אל כלי לפצולנו בפם מהינה של נפינם אל אהרבא זו
מחייבין לנפינם משל למלך שכנס על עבדו וכל אל רעק
משל למלך שכנס על בנו וכל אל אחם קרויים בנים
ואחם קרויים עבדים בזמן שעושי רשת קרויים בנים
בזמן שאין עושי רשת קרויים עבדים אל רעק פלאי
כניב פלא פרוס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בין
אימני ועניים מרודים תביא בית פאילנא וכניב פלא
פרוס לרעב לחמך עב נראה בפליא לאך עניבלתי
פנין שעב ראוי לקרותו עבד אפה קראו רעק בן
לשיקבל פבעה שכר על פלקה וכלמס אינו משנר
לו הורון וכל

אמנם אנל לכם אתי מש פרב מעי בפכא מאמר
שפתי רנעת שפעני פמקבל לקה צריך שיתפלל על
פבעה ויברכהו ואסמכיה אקרא הושכב בשלמתו
וברכה ולך תפיה לקה ופטנים כ׳ פרב דברי חכמים בשם
חפה שלפיות העשיר בעשרו אפוט של פעני פנה בפעלן
פעני התרבה פברכה אל העשיר כי לכל דבר צריך פהעוררו
תחתון בתפילה ופעני בפתפללו אל העשיר מתפלל על עצמו

שפרי

פרב בעפן

תקנא
שם תשא
ופורים קטן

ואמר לו אבא מרי אני רוצה לישב בסוכה
עמך ואמר לו בני אם אתה רוצה לישב
בסוכה עמי בוא ועשה לך סוכה לעצמך
ואל תשב בסוכה של אחרים ואל תשב
בסוכה עם אחרים ואל תשב בסוכה
עם נשים ואל תשב בסוכה עם עמי
הארץ ואל תשב בסוכה עם הרועים
ואל תשב בסוכה עם הבורים ואל
תשב בסוכה עם הכותים ואל תשב
בסוכה עם הגרים ואל תשב בסוכה
עם הערלים ואל תשב בסוכה עם
הנכרים ואל תשב בסוכה עם הזונות
ואל תשב בסוכה עם הגנבים ואל
תשב בסוכה עם הרשעים ואל תשב
בסוכה עם הפושעים ואל תשב
בסוכה עם הכופרים ואל תשב
בסוכה עם הלצים ואל תשב בסוכה
עם המלשינים ואל תשב בסוכה
עם הרכילים ואל תשב בסוכה
עם הבוזים ואל תשב בסוכה עם
הבטלנים ואל תשב בסוכה עם
הבורים ואל תשב בסוכה עם
הכותים ואל תשב בסוכה עם
הגרים ואל תשב בסוכה עם
הערלים ואל תשב בסוכה עם
הנכרים ואל תשב בסוכה עם
הזונות ואל תשב בסוכה עם
הגנבים ואל תשב בסוכה עם
הרשעים ואל תשב בסוכה עם
הפושעים ואל תשב בסוכה עם
הכופרים ואל תשב בסוכה עם
הלצים ואל תשב בסוכה עם
המלשינים ואל תשב בסוכה עם
הרכילים ואל תשב בסוכה עם

342

נמצא כי במצות פל' מינים יש ~~אסור~~ פסור מרע ובמצוה
פסוקה יש פעשה טוב וכל

לשמני עצרת

בנים פשמני עצרת הפיה לכם.

מדרש ילקוט מ' מינהם בנים פשמני עצרת הפיה לכם יסמת לנו ה' יסמת
לנו נכבדת לנו אתה מרבה לפם ימים טובים אוכלים ושותים ומתרגים
ונכנסים לבתי טיאטראות ובתי קרקסאות ומתעסים אותם בדברים
ובמעשיהם אבל ישראל אינם כן אתה נתן לפם יט' פם אוכלים ושותים
ושמחים ונכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ומרבים בתפלות ובמוסמ'
ובקרבנות לפי' צריך פסוק לכל בנים פשמני וכל עב"
בחר בנו פב"ה מכל פאומות ופמרש אותנו אין לחלקו ונחלתו
וכל פאומות טפלים אינו רמ"ש מרע"ה בשירה פאנינו בפנתל
עליון נוים וכל יצב נבולות עמים וכל כי חלק ה' עמו וכל
פנה כי פב"ה פליב פאומות במסמר שבעים ~~[illegible]~~ כמסמר בני
יעקב יען פם טפלים אינו וקיומם תלוי בנו וכדאיתא כל
פעולם מתמציתה של א"י פוא שותה כי פשמע העליון בא
מפב"ה לישראל ~~[illegible]~~ ופתמציתה מפם לאפ"ע ונ"ש ל' במדרש
תנים עמ' בעטרה שעטרה לו אמו שאל רש"ב אין ראב"ה יוס'
אמש' ששמעה מאביך מהו בעטרה שעטרה לו אמו אל
לחלק שפיתה לו בת יתלה ופיה מחבבה יותר מלאי ופיה
קורא אותה בתי לא ל' מחבבה על שקראה אחותי ולא
ל' מחבבה על שקראה אמי כך פב"ה פיה מחבב את
ישראל יותר מלאי וקראן בתי פפ"ל שמעי בת וראי וכל
ולא ל' מחבבה על שקראן אמי שנאמל פקשיבו אלי עמי
ולאמי אלי פאנינו ולאמי כתיב יע"ש וכאן פבן שואל אשך
אמשר שפב"ה כב יכול יקרא לאומה בשם אם באומן שה"ו
יתן מקום למעים לרלות אמנים לרכנו אש כי מה שקרא
לאומה פקדושה בשם אם אינו ה"ו לנבי דידה אלא פיא
לנבי שאר פאומות כי פם טפלים אליה ויונקים ממנה
כבנים מן פאם ובנה פמקרא ופמסורת יצטלקו יתלו
וקל
ויתבאר למי פמונת פטעם שיש' מקריבים פע' עדים על פע'
אומות ~~[illegible]~~ שאתל שפב"ה כמר עונת פאומה פנבחרת באו
פקרבנות פאלה לפמשיך כמרה גם אל שאר פאומות וכמ"ש ל'
בע' פחלל א"ר יוחנן אני לפם לאפ"ע שאבדו ואינם יודעים
מה שאבדו בזמן שבפ"מ קיים מנבת מסמר עליהם ועכשיו מי

מכמר

לשמוע בקולו הבו תעיקרא עושי. ופה לשמוע עכל ולכאורה אינו אלא הבה
נבאורו מהא הוי אמר לו ה' אשר בקבה אמר הבבים פלוני ושרר הפנו נה ב
פסוק ואי אלא שפה משמעשין בו ואם תאמר שאמר הי הבנות בקרש ברכה
אמר ה' מלאכיו וגבורי כח עושי דברו ובכה ובכה לפקיו מלאכיו פנה נה
אמר. הכיון האמר אמר בכח ה' כל צבאו ומלאכיו בני אדם עד שיש בהם יכבד
נאמר בהם מלאכיו ולא כל מלאכיו אבל מפני שאין בהם יכבד נאמר בהם
כל צבאיו פנה הקרא המלאכיו בפנוי מיי אשר עבד משרתיו לעשות
בהדרש בכ' מ' ישלה עבד ואמר שלחני כי עלה בשרר בריעי ומן קולם לקולם
לפקבה אל יקולם הבריכי אל אינו כולו המחר אינו בבא לקולם ובם אותרים לי בשם
שלא קולם אותנו כך אין אנחנו מקולם פיוס ומי שם בהם ולא כי לפיון נהנו
איך קיום המלאכים הלוי בקולם שמקלסים לפקבה עבד שלום בהם מלאכים ולא
בקולם לפהשיך עליהם שמע בקולם ויעמד כל יום קושי בכבר בקולם ובהם מעלה
יקרבה אבי אם אינם קושי מעלה פיוס ואם פיו עוד בהדרת מאמרים ליי ולכל
לקמן בהם מהדרת אחר עבד ומעתה הרבה כמו ר' עשיר בהמרו מי ילה לבני
רי ב ולכל מי שסמך עצמו על בקולם המלאכים ולא כלפי כבוד ישראל מה
מלאכים ואתם מבעבע כמעט שהיא בכחם המלאכים שבכל יום ויום קושי שלמון
ומעלה יקרבה ועבד אחרי עשה ומעשה על מעיקרא שעי ופה לשמוע כי לעם
ובכי כי אינו בכבר בהצור ובהקיש בעבה לתנו יי' לא אפה אשון מ' מפני
לא בסבה בעצמה פירש לעבד לא כל פיוס ולקרוב כאמור

בבה עשו עשו ישראל שלא רצו לקבל את הברכה בשרם ילמד מה כעיב בה כי סברו
פיות בקבה כחלק בשו מחוסם תורון נמוסיון ופנה מחלבון ועבד אל אלא
בחדר כל יקרו שעשו שלא מה כעיב בה ופשיב לו הקבה לא הרגשו ום פשיב
ישראל לא הרגיב ושנשם מיאנה לקבלה מחוי אוצרו מבינם בקמן עבד
ומרש שם ברכה יקר שלוכב אחר ופקבה לא פשיב מצוון כי שיחמה קבלו
הברכה עשו אבל קל לעשר שפרי מהר לאן בקבה בא בשרושה עם בריוני
אחיו לכי פחוצו מכל לל שמו לא בא בקבה עמהם בשרושה לא רצה לפחות
ופם שאמרי שאבינם בקמן בכר לעשו בחרה ובקבה בכר ישראל ופיוון יי
בכל לא רצה לפיר ופם ברכיה ופנינה לא כי מעשי הברה ואהבה יבאו
לא בעמוסים לפחות כי בקבה ולשים בה מעשי ברה ולא ברכיה ולא בנינה ובמאיה
בקבה לא רצה לא ריחה לא ריחה לא ריחה פסים שלאה ופל
ובכה פה עשו פמין לאיבה בשבל כל רע פלא שראה הרבה פהו יעיב בשמעה ומכון
מבשמיה לאה ואמר ליה שאה מכיבה קלאיו לאוהבים ובכל ופשיב לו רבאה
אנן

אנן הסיעים בשלומנה ובכל פנה אינשי הסיעים בשלוחנה ובכל לכאורה יש לפנים שאם
הרבה ראיה פמין הבריבה קיימת לא יכולה מה הרבה לו רבאה לאמרי ק' מעשה
פנה לכל לאשרה מי מכיוון קבלתנו ומי לא קבלתנו אבל לעשר שכנם פמין
פיוקם בכיון הישראל פיו בבכורה לקבל ברכה את שלא לקבלה ובאשר פיו ש
שאר פאותנו לא פיה לפם [illegible] לרעלן אוהב ולהכי קהרנין לפקבים פמה
לאוכן אבל רבאה פשיב לו כי בפנה מעשה שלא פיו מכוון ה' ניחוסיון לפנינו
פמלכנו רק פיו לקרעלת עשו רבאה פכלל ולכן כך אחר אין הסיעים בשלומנה
דיקא מי שאומרים פרפוטא אחר הקבה לקמן שלומנו ויהיה פיון זה ונכן
כמו מכוונו ועבד פרפוטא ליו קהרנין לחלצה לא בשלומנו אבל פנה אנשי ל
הסיעים בשלוחנה כי רצה לעלות בשלוחנה הכיים לא בשאר לא רצה שיעשה נהר
ונכל לא הכריעה לא בעבה לא רצה לכל אחר מי ניי יבא ברע כי בבנו ובכל
ויקבאל לדרכם מאמר אחר לכל בחרב בנה לא בפנה מרבים ליב כפנה
מי אב שמעלה מאי בר סיע אל בר שעשה בנעים ליי ובכל ומסיק בר
שירה שאה לאמר עליו לכאן לקיים מה הרי פאנה בנכל ובכל
שלא רצה לקבל ברכה פלא נתן עשו ישראל מעשה כעם בשם
מהדרש כל יקרו ויהי לעשו ישראל מרבים כל מאמרים מאשרם אבל
לדרכם פעם שירה שאה לאמר פיה מעשה שרצה לשמוע
מה כעיב בה רצה לפרש כלתה בשלום ישראל ישלאותיו ונם מה
שלא רצה לקבל פיה ופכה ברורה שרצה לכן בשרירות לכם ברע בלתי
שום נבוא ונדה ובכל קבל

פנה לעשו אוף כמו בקבה בנעים ברה פיה לפעלותיה ביסוד מלכות
בקבה ולכן יבא ברע ופשעבד לו יקר לעשו אותנו לא מעלה פאשר ו
ופשלוחנה ישלם מן אוו שרם כל בורה אם פחה בחשבתם של פעמה בכל
ריבל בחלם לעם עמה ונהה מכלם מי מכל פחה בקרעלות כמבאר שם
ישל כרבה בקבה לתת בברה על פי סיע שכל שבהרים ואמה בקלבי ובכל ובקל
אותם נבשנים מי בעל מחים לפרוק ונלל שבה ופפעה ישראל מקרסם
לא ברה שעשה ש לפיקים עניים שבאותם לפקים שעשה ובכל
ברה ריבה שאשר ברו של אלה בלבד ורם אל בלי בלבה באלה בנא
בהלקי נאמן כמעט נאלן מכוון אחר ובכה בחלו ראיה ולי בשבה
ריבה פנה בי עיקר הלכה בקר לפיה לעבדיה מה פעמה כי פיא מנוא
לא מאוצר פאמיר בשבר בכם בחיהנו יי' ובכל בקבה הרשה שעלקן רבה ורה
רהמ

362

363

364

365

АК.БЪЛГ. НАРОДНА БИБЛИОТЕКА

38 384

385

390

כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו

מ"ד ר' ע"ז לא בשמים היא אל רבינו משה הרי אינו אומר לנו לא בשמים
היא ולא מעבר לים היא ואיך היא אל במקום קרוב היא בפיך ובלבבך
לעשותו אינה רחוקה מכם קרובה היא לכם עב

הנה קרבת ימי המקודה היתים המקודשים אשר בהם המלך המשמש ו'
ויו"ל שמו ישב על כסא משמש וסמרי חיים וסמרי מתיים מתוחים ל
לטנו ואמי' צבא מעלה מניראים מאי מתלינו הקדוש כמו [illegible]
ונתנה תוקף באמרו ומלאכים יתמנון ורעל ורעדה יאחזון ויאמרו
הנה יום דין למקוד כל צבא מרום לדין כי לא יזכו לפניך בדין וכל באי
עולם ומו

קרבת אמרתי היתים הנוראים אשר בשמים כן הם בשבע בשוב ב
במסיבת הגלגל היום הראשון לבריאת האדם וכמו שאנו אומרים
בטסקת אנף זוכר בתמילת מוסף זה היום תחילת מעשיך זכרון
ליום ראשון כי חק לישראל הוא ומו' אלהי הוא יום הדין לפי
שהיום הזה הוא זכרון ליום ראשון ובמסיבת הגלגל ישוב אותו היום
מאש לטנו יתי' וכיון שבאותו היום הראשון היה הקטרון מכת
אמת כבאלו במדבר מ' בראשית בשעה שאמר הקב"ה עשה אדם
עשו מה"ש כתות כתות חסל אמר יברא שכולו ונמל חסדים אמן
אמר לי יברא שכולו שקר כן בכל שנה ושנה מנשרר הקטרון הזה
אל כתת אמת כאשר יתגלו מעולות האדם בב"ד של צבא מעלה והחושא
לא יוכל להמלט מתשאו רק בטענת שקר באמרו כי טעה אחר היצר
מצד היותו קרוב מחומר וכלאמרו במדרש עולם עמ' האשה אשר
נתת עמדי ע"ש ויהי טענת שקר דהרי אמרו ז"ל במדרש ילקוט מ'
האיזנים הסתכלו בארץ שבראתי לשמשכם אמא שנף אתי מיהרה אמא
ירעתם ולא צמחה ומו' עאכו"ם שאנם צריכים שלא תשנה אתי מיהוניכם
עכל והוציא מזה הר"ב עמוד שש שהארץ מקיימת מלת אמת באשר
עושה רצון קונה ואינה משנה אתי מיהרה ע"ש ויהי שאנל ויהי היום
זה ר"ה ויבואו בני הלקים ומו ויבוא גם השטן בתוכם ומו כי בני
הלקים הם מלאכי הדין הקדוש המשרתים הקטרון הנל עד בריאת
האדם והשטן הוא המקטרן על מעשה התחתונים בכלל ובפרט כי
מצד התעוררות המלאכים הקדושים הנל מוצא הבעת מקום לנבון
חובו ועכ' זוגם אבינו הרחמן ב"ה [illegible] לפנכיר
לטנו יתי' סדכי מלכות זכרונות ושופרות דאנל במס' ר"ה מלכיו
שתמליכוני עליכם זכרונות שיעלה זכרונכם לטנו לטובה ובמה
בשופר מ' כי רצו אבותינו ז"ל לפורות לנו אויבה נכל ולהצל הצבי
מתת מקטרון המקטרן ולמיכך בתרילה למדנו לקבל עליהם עול
מלכות שמים באהבה ובייחוד הראוי מ' שנכון למסור עצמנו על

קדושת

[illegible]

[illegible]

396

412

413

414

415

416

ch'il vorrebbe eternam.te morire

possa, porgendo altrui l'arme onde sottrarsi degl'insulti dell'invitto agressore; se al parer di [illegible] chiamasi seguace di D.o ogni uno che misericordioso sia, qual siasi altra pietosa azione [illegible] in cose temporali, ~~quantoppiù~~ quantoppiù potrà senza dubbio tale appellarsi, che soccorre il prossimo co' dettami della Vita Eterna?

Ecco, o miei pregiabiliss.mi Misericordiosi il raro prodotto che raccoglierete della vostra bell'opera: Sarete seguaci della Divinità: Immiterete il nro gran Re [illegible], e l'Eroina nra Madre [illegible] gli dieder l'ess.e colle loro morali predicazioni a tant'Anime [illegible] e in benemerenza del loro sacro operato, ebber sempre le forze Divine in difesa d'ogni umano assalto, e la sovrumana munificenza influente d'ogni prodigo favore, ed in monte dice il [illegible] : Ecco che tali benefattori sono molto

oltre al loro quotidiano oprare immacolato che [illegible] come sopra, godon l'altro vantaggio che

molto cari a D.o e contradistinti degli altri Beati, giacchè tutto quanto vien da altri ben operato a loro insinuazione, è ad essi ragionevolmente attribuibile, come dicon [illegible]

Tanto ho voluto indicarvi col da me preposto [illegible]

incorraggirvi

e sopraposto vi il [illegible] meglio ~~insinuarvi~~ all'assunto tanto da me ambito, di porgermi assidui li vostri indirizzamenti d'ottima educaz.ne; vi ho ~~fatto presente~~ accennato ~~quanto~~ ~~qual è immesplicabile~~ qual sia il godim.to emanatovi dal sommo D.o in premio di tanta vostra misericordia; e poi spiegato colla [illegible] che tutti i miei meriti saranno a voi imputati e conseguentem.te godrete la sacra scorta oltrenaturale in q.to e nell'altro mondo, e potrà dirsi per voi [illegible]

che se dunque il Sor Iesu si Rivolse
adamabe Pietro a D.o seguir le
sue orme in q.a parte, Stessam.te
il Sor Iesu và Dietro a D.o cioè segue
La di Lui imitazione.
Ma meglio intenderemo detto q.to
termine di Sor Iesu và Dietro a D.o e come
Lo pruova detto Sor Iesu: men=
tre sappiamo ch'detto Sor Iesu
è incerta mre ci asserisce il Sor
detto in più luoghi che La Sor Iesu
non è incorsa nel peccato Mtl Uomo
ma si è assentata da Lui nell'atto
ch'è cometterlo peccato, e che
tanto dicono Le parole Sor Iesu
detto: siccome dunque è mai
ama del Sagro morabosto Sor Iesu
Sor Iesu non volerà mai da
Lui q.a Sor Iesu: e ciò a ciò allud=
volle detto col dire D.o Sor Iesu
divenendo Egli posseditore della parte
tras.ta di D.o in Lui transfusa, e
Sor Iesu quella parte denominata Sor Iesu
detto cioè della Sor Iesu La quale
non

cioè morì in parte, e fè priv.
ella giustificabile misurabile contemplativa
precedente da q.to Sor Iesu

non pecca mai Sor Iesu Egli è certo che
Sor Iesu, onde non verrà mai
all'ergo d'esserne privo
E siccome il Sor Iesu detto Sor Iesu
che La Persona giunta al grado
di mai commetter peccato viene ap=
pellata dal Sauro Iesto andante dietro
Seguace di D.o, come quello a cui non
Sor Iesu
Sor Iesu
Sor Iesu

parsah miei arrori, d'avertirmi ignorabe Le vostre avertimenti, rigettabe Le vostre riprensioni, Ed opponendomi a vostri rimproveri Deh! vi supplico o miei Benefattori Suggeritemi co Dolci vostri insegnamenti morali, il vero calle qual sia che conduce all'eterna Vita, agl'eterni deliziosi ripori. Vi prometto La costantissima mia Ubidienza, onde godrete in me La vera contentezza di riconoscere in me un figlio avostumato, mercè La vostra assidua educazione, oltre al bel frutto che coglierete Il mio ben operare, come sono colli seguente secondo parte Brevemente a dimostrare.

La principal sede frà beati è destinata, e colui il quale indirizza il prossimo al vero Culto. Dicono [illegible]

[illegible]

È da considerarsi nella moral sentenza [illegible] in perire col dire [illegible] oltre che vol dire [illegible]? come pruova dall'espress. del [illegible] ch'è [illegible]? ma al mio credere vuole il savio insegnarci che il correttore [illegible] instituendo La savia legge più unicamente bel tento a [illegible] ci come espressam. [illegible] [illegible] [illegible]

Lusinghe seduce il pazzo al pre=
=cipizio: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Il fà deviare colla Lei gran dot=
=trina, e colla tenerezza de Lei
ragionam.to Lo Spinge: ed Egli a
~~guisa dell'Usignuolo tratto dal fiato~~
~~del Rospo~~ và repente dietro le
Lusinghe della seduttrice, tratto
con ~~tanta forza~~ innavveduterza come il Bue
al macello, e come lo stolto si
Lascia innaccorto trarre alla
Catena del suplizio. Chiude
in fine il sagacist.mo Re col dire
che: ~~La stanze~~ Casa della meretrice
son le Strade dell'Inferno,
che mettono alle Stanze mor=
tifere: [illegible]

Non ioni la Morale: ah cara morale!
tutta opposta: Rappresenta ~~nell'~~
~~animo~~ al Pennello del ~~sullato~~ sullodato
savio de savj ~~una Donna pru=~~
~~dentiss.ma e madre amorosiss.ma~~

L'oggetto più pregiabile che
L'argento e l'oro [illegible]
[illegible]: ~~Ella sue~~ La ci fà appor=
tatrice ~~de favori meglio desi=~~
~~derabili da viventi~~ della vita,
e della salute, ~~i due favori~~
~~meglio, e piuttosto ogni altro de=~~
~~siderabili da viventi~~ [illegible]
[illegible]
~~finalm.te~~ di Lunga Età felice,
e della Pace [illegible]
[illegible]: ~~Difende~~ Difendevole degl'
insulti seducenti della sopra=
=descritta ~~meretrice~~ traditrice Tentaz.ne,
[illegible]
ed in uno conclude, esser la
prudenza morale Celestiale, e
Divina [illegible]

~~quaggiù~~

Informato di tutte codeste verità
~~che~~ cui la desta Raggione mi ha
dettate, poco mi costerà al certo
il farsi persuasi, o venerandiss.mi
miei maggiori, di quanto gran=
=demente io sia pentito de diversi
passati

ch'io sono

tratti il sagacissimo ~~glosato~~ glosatore all'ordine
disse [illegible] considerando ~~la~~ tal
espressione relativa all'Età fanciul-
-lesca in cui attesa la tenerezza
del complesso, non aggiscon rego-
-larmente solide i membri della
minor entità, essendo i princi-
-pali, cioè gl'organi della ragione anco-
-ra incostanti ed imbecilli.

Quindi [illegible] cioè il
Capriccio fallace che chiamasi
[illegible] perchè a guisa d'un Rè gui-
dato ha i voleri del fanciullo
al proprio lui talento, e dicesi
[illegible] perchè cresciuto è col fanciullo
stesso fino all'Età del [illegible] cioè
per tutto il decorso di Tredici anni:
[illegible], giacchè vo-
-lendo egli seguire il di lui pra-
-ticato deviamento, machina di far
commettere al Giovane dè gravi
delitti: ma! [illegible]
[illegible]: [illegible] cioè la ragione,
quantunque [illegible] essendo finora
stato tenuto oppresso come sopra,
Egli

Egli è [illegible] cioè il padron di Casa,
siccome abbiam detto che, fino
dall'Utro materno [illegible]
ed ora colla sua prudenza ~~salva~~ sieverà
Città delle insidie avverse
[illegible] ~~Città~~ [illegible], col pen-
~~tirsi~~ timento dè passati errori, e ben
oprare in avvenire.

Le irregolarità dunque, le smo-
-deratezze, e ~~di parti~~ tant'altri
parti del Capriccio son tutti
errori, ~~tutte insanie~~, alquanto
tollerabili nell'Età fanciulles-
-ca, perchè la Ragione indormita
ed inòpe: ma risvegliata,
e scorsa la Ragione del Letargo,
sarebbon quanti tutti delitti incom-
-patibili, e punibili in gran
parte di morte, e di qual morte!
non solo dell'accidentale, ma dell'
Eterna.

\# Simboleggia il Rè Savio ~~ne~~ nelle sue
proverbiali sentenze la smo-
-derata appetenza ad una Donna
meretrice che con adottrinate
Lusinghe

all'anno Decimo quarto allora ac-
che איש si denomina, cioè, Uomo, e jò ragio-
nevole. Così c'insegna il רב בעל
הדרש ויקלון Sul מ' תולדות ש' ימים תאר
בשנרים אחר כי אלעזר צריך אדם לבישמל בבנין
ין שנה וכו' : che quantunque nell'
Utro materno inclinanti siamo
alla beatitudine come dicon רב
בא אלאף ואלאה כל בעיר כלה alludendo alla
נמש המשכלת, e inviata dal Somd.
Creatore ב"ה ad insinuar nel
Feto il desio di ben oprare; ma
finalm.te al Lui sortir di quel
rinchiuso domicilio בא אלאף ואלאה,
cioè La traviata Tentazione,
che לפתח תשאן רוצן, fagli obliar
ominamente La ben medita-
ta disposiz.ne primiera, traspor-
tandolo, Hai forsennato! a dlle
meditaz.ni improbe, a dlle ese-
cuz.ni irregolari: e jò ben disse
כי אלעזר תייב אדם לישמל בבנין על ין שנה, mre tutta
q.ta troppo immatura Età in cui
è il Fanciullo diretto dal devian-
te capriccio che Lo impera, e Se-
duce a forza, debito è de Genitori,
quali

quali godon già dll'Età di disingan-
no, di condurlo alla meglio, e
non Lasciar mai al viziante
ingannatore L'impero assoluto
nel Cuore del Fig.o
Arrivato ch'è il Figliuolo all'ingres-
so della maturità, e così come
s'è detto all'anno Decimoquarto,
Scuotesi La Rag.ne del Letargo
in cui è stata immersa per il
Lungo Lasso di Tredici anni. e
all'incontro La pass.ne Smodera-
ta, La quale regnò fin'ora,
~~arrogar~~ e che ~~e arrogar~~ vorrebbe La contin-
vazione del Lei impero, arroge
à trapassati errori nuove maliz-
iose machinaz.ni per fare Dru-
ciolar il Giovane al precipizio:
ma La rag.ne già desta opera
sì destramente con avviti re-
ligiosi e morali, che mantiene
il Giovane in Sella, e ne delude
Speranze dll'
~~Le inimico~~ inimico.
Di q.to passaggio d'Età credi io che
tratti

mie Labbra a pronunziar gl'
accenti [illegible]: e quindi
allacciandomela all'assunto
sono apprincipio

Una piccola Città assediata fù da un Rè
possente, aggitata ~~fuori~~ ~~le~~
~~mura~~ da fiera artilieria, ma
un Uom prudente, e morigerato,
col Lui savio consiglio Liberò
La Città delle molestie ostili.

ed assidua

Questo sia o nò, fatto accaduto, il raccon=
=tò il Rè savio nel suo [illegible] nello
Stile seguente: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Tal rappresentaz.ne viene intesa
allegorica da [illegible] nel terzo di [illegible]
[illegible] ove si Legge [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Il fervor fanciullesco che aggita
quottidiano il nostro interno ora
con una, ed or coll'altra smode=
rata voglia Egl'è desso il [illegible],
giacchè

capricciosa

nella troppo verde ed inesperta Età

i capricci stessi che alternati
saltellano ~~nelle~~ le menti de'
fanciulli

~~de' Fanciulli~~

giacchè qual Rege in sul Trono
impera à sentimenti nostri de=
riggendoli ~~al di Lui traviato~~ al suo smoderato talen=
~~to~~: e La di Lui artilieria sono
~~gli spiriti incostanti che aggitano~~
~~di continuo le menti fanciullesche~~
~~d'incostante aggitaz.ne che invaden=~~
~~no sovente le menti fanciulles=~~
~~che, trasportandone~~ e ne trasportano quasi irreparabilmente quindi gl'organi
dell'esecuzione a comettere
i molti e differenti errori

Le correz.ne sembrano al Fanciullo scor=
=rette, Le moderaz.ne insanie, ed in
somma odia le riprensioni de' mag=
=giori come pedanterie usate a
fini sinistri ed improbi.

irregolari, credendole anche talvolta

La ~~moderazione~~ moderatezza, La regolarità,
e La probità, attributi dell'ot=
=tima inclinaz.ne connaturale
della Persona stessa, [illegible]
[illegible] Sopresse son frat=
=tanto tali attributi nel Letargo dell'oblivio=
=ne, dall'istante cioè ch'esce il
Feto delle Viscere Materne, sin
a tantocchè giunga il Fanciullo
all'

dello Spirito cioè trasfusovi
dal Cielo, della [illegible] ch'è da
noi denominata Ragione,

La fiamma che ~~ardissima~~ ardentissima mi accende il Cuore, onde il rende avidiss.mo di ottener da voi la pros=ressione di tanto amabil misericor=dia, giacchè mi persuade ~~il Lei~~ ~~essere~~, e m'innamorano le di Lei conseguenze.

La Lei intenzione,

Ma, se la terrena crisalide, che avviluppa le nostre potenze spi=rituali, non ci lascia effettiva=mente scorgere quanto serpe nell'altrui Cuore, come mai potrete voi, o miei preg.mi mag.ri conoscer chiaramente ~~le fiam=me quali sono di cui arde l'ani=mo mio~~ per ottener da voi una tanta graziosa somministra=zione?

il fiammeggiamento qual sia di cui è l'animo mio acceso

Ma sì: chiam.te ~~Chiamati~~ i sensi miei a capitolo, mi hanno suggeriti due mezzi con cui rimostrarvi a fior di luce qual sia il mio interno: uno sie ~~l'impe=~~ smoderatezza, e all'incontro ~~gra con cui vi parlerò a favor della morale educazione~~; e l'altro sie il rimostrarvi

L'esagerar con vive espressioni quanto sia il danno che ne arrecano quanta e quale utilità ~~ar~~ ci apportino ~~reggano~~ i morali addottrinam.ti

rimostrarvi qual premio vi pro=mette Id.o per un'opera tanto me=ritoria. Il primo mezzo dunque ser=virà a farmivi scorgere infor=mato della proffittività della ~~morale~~ vostra misericordia ~~educazione~~, onde arguirete ben tosto non esser io pazzo di lasciar per qualunque voluttà un tanto vantaggio: ed il secondo che ò invaghirà ~~del~~ di molto a porger=mi il vostro misericordioso soc=corso, vi contrassegnarà l'ansie=tà mia onde ess.o aggraziato di tal ~~vostro~~ favore

Permettete per tanto, vi prego, che vi ~~spiegi~~ esponga con un breve sermone cotali spiegazioni per ottenerne il desiato intento: Permetti il [illegible] mio venerando ascoltatore: e soprattutto il permetta l'Ente supremo [illegible]. Mi porga ag=graziante il suo Divino ajuto, [illegible]: sono di la mia lingua al favellare [illegible] disciolga sulle le mie

bipartito

423

dacchè ci asserisce il Rè Salmista
[illegible]
cui glosano [illegible] nell'ottavo [illegible]
[illegible]
[illegible] non può
dunque sussistere il mondo a
meno che non venghi dagl'Uo=
=mini esercitata la prestazione
misericordiosa. ~~oltrecchè~~ La
sperienza giornaliera ci rimos=
=tra non ~~esservi~~ havvi alcuno de' creati
che adaggiato sia d'ogni più mi=
=nuto sussidio, e senza
ess.e da altri in alcun conto ins=
cansabilmente dipendente: pruo=
va tangibilissima che per arcano
supremo mottivo volle il mai
bastevolm.te lodato [illegible] creare
il mondo di tal guisa che la
misericordia sia il Polo di lui
sostentamento.

ess.e q.ta La conservaz.ne della società, giacchè

~~Ma, ho ahi Terrena fragilità! un~~
~~fatale evvento cui tolga al~~
~~Mondo il benefattore, o il~~
~~beneficato~~

E' q.ta pratica esercitata da D.o
la mag.e [illegible]: e vuo
ess.e da suoi fedeli ess.e in ciò
immitato [illegible], e glosano
[illegible] nel primo [illegible]
[illegible]

Non altro tutte le specie di misericordia
posson dirsi perfette, ~~laddove~~ imperocchè
relative ~~sieno~~ essendo ad oggetti della
vita presente, ~~giacchè~~ son questi
passaggieri, ed accidentali quanto
la vita stessa: la ~~sola~~ edu=
=cazione, à morali insegnamenti
che esercitano i Genitori co'
figliuoli, accostumandoli e
quanto ponno e sanno, e proc=
=curandoli ~~cundoli~~ andrà col favor d'ottimi Maes=
=tri i migliori indirizzamenti
al calle del vero Culto; questa
sì che apellasi vera misericordia
e perfetta la quale non intende
già soltanto ad oggetti imperfetti, e che
patiscon cessazione; ma sibbe=
=ne diretta al ben vivere in q.ta
~~e nell'Eterna~~ vita passaggiera
ed andrà a goder lassù nell'Empireo
de' Beati dell'Eterne delizie.
Ah colendiss.mo ed Ecc.mo Sig.r Maestro!
Ah venerabiliss.mi 18. Genitori!
Poteis'io pure rimostrarvi oculare
La

[illegible]

Tra le opere di pietà le più mar=
=chevoli, una veù ha che mag=
=giormente campeggia, e che
sopra tutte le si compete
lo scanno; si perde la più
necessaria per la conservazione
dell'Universo, della società: si perdè dalla
Divina Munificenza fù, è,
e sarà mai sempre, la mag=
=giore esercitata: e si finalm.
perchè l'Ente supremo ò 3 im=
=pone à suoi fedeli d'immitarlo
precisamente in questa parte.
Quest'opera esimia è volgarmente
~~denominata~~ appellata Misericordia, cioè
il prestarsi generosamente —
~~spontaneo~~ a pro delle altrui occor=
=renze. quest'è azione bisognevole
lo sostentamento dell'Universo,

KENYATARA

dacchè

A
327.

לא"ח

לרוזים

נ"ל שהם [illegible] יהודה

[illegible]

1765 - 1792

327 כ"ו